

Bidestveanîna mafên neteweyî
yên gelê Kurd di çarçoveya
Îranek Demokratîk û Federal de

Hejmar: 125
21'ê Çileyê Pêşîn a 2009
Buha: 150 Tûmen

agiri

Pîroz e Yelda, Şeva Jidayîbûna Dr. Qasimlo

Şeva Yelda yan jî Şeva Çile, dirêjtirîn şeva salê û yek ji
kevintirîn cejnên kultura Rojhilatê ye. Yelda dawîn şeva
Payîzê û destpêka demsala Zistanê ye.

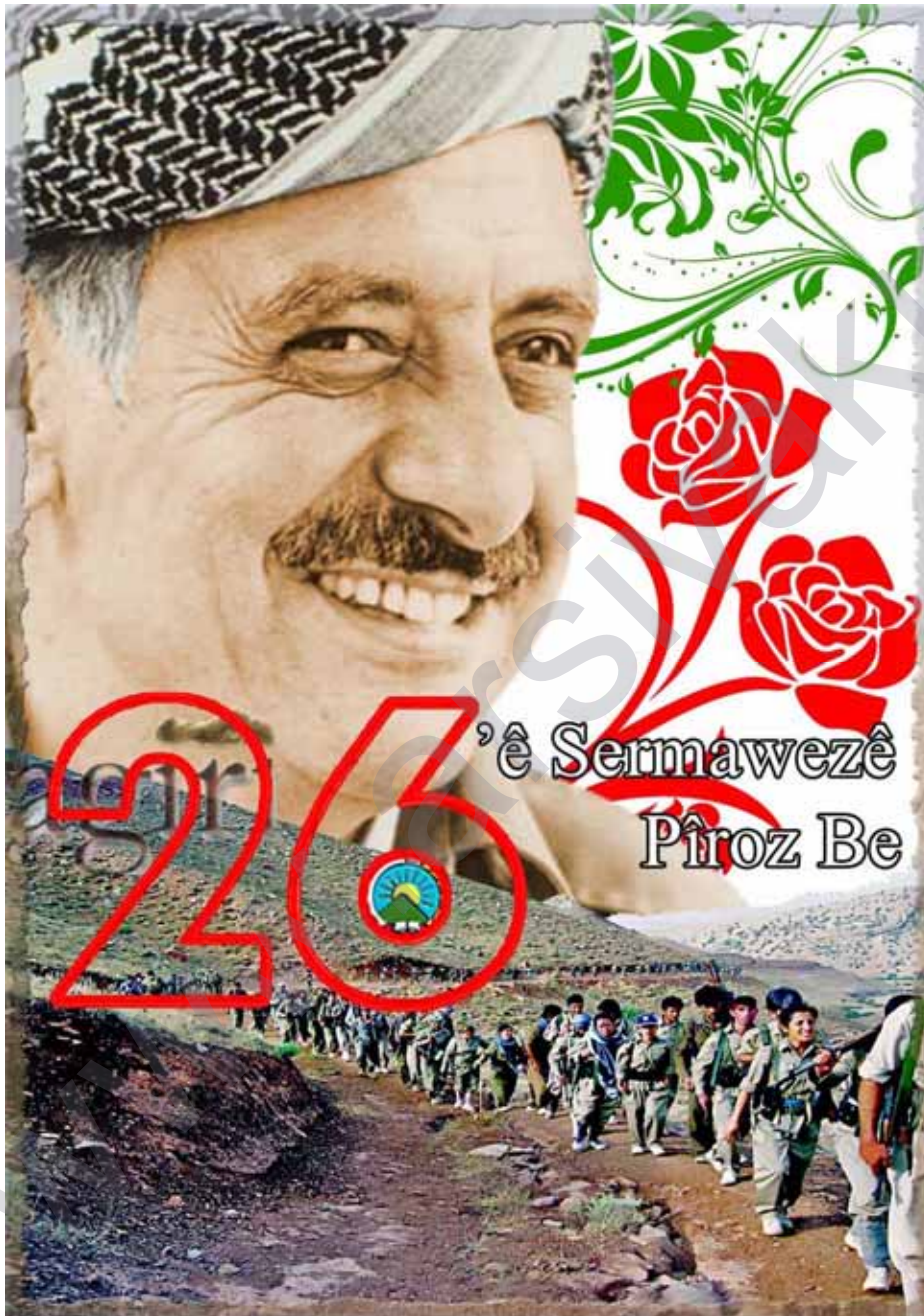
Cejna Şeva Yelda her sal li Kurdistanê de birêve diçe. Lê ji
bo me Kurdan taybetmendiyek din jî heye. Ew jî şeva
jidayîkbûna mîrxasekê ye ku bi dîtîna û ramanên bilind yê
xwe, tarîtiya Sedsalekê şikand.

Şeva Yelda ji we pîroz û bi hevîya bihara Azadiyê

Duheftînameya siyasi, civakî, çandî û hunerî

Partiya Demokrat ya Kurdistanê Îranê diweşîne

Pêşmerge Sembola Îradeya Yekgirtî A Gelê Kurd E

Daxuyaniya Komîsyona Ragihandina PDK Îranê Derheq
Koça Dawiya Ayetula Husên Elî Muntezirî R: 7

Rûpela 2

Daxuyaniya Hevbeş,
Derheq Biryara Daxistina

DTP'ê

Rûpela 3

Daxistina
DTP'ê, Li
Berjewendi
ya
Tundrewan
de

Rostem Cehangîrî

Rûpela 5

Dîsan
Deriyên
Daxistî

Ebdullah Hicab

Rûpela 6

Cinayetek
Sîstematîk
û Pîlanek
Veşartî

Nûredîn Sofîzade

Paşkoya Taybet

Daxuyaniya Hevbeş Derheq Biryara Daxistina DTP'ê

Roja Înê, 11.12.2009'an, Dadgeha Yasaya Bingehîn ya Turkiyê, biryara daxistina

Partiya Civaka Demokratîk (DTP)ê bi tometa hevkarîkirin bi terorîzmê re derkir. Hevdem Ehmed Turk, Serokê vê partiyê û Aysel Toxlok jî ji endametiya Parlamênê û 37 Polîtîkar û kesayetiyan ser bi vê partiyê bo heyamê 5 salan ji kar û çalakîyan siyasî bêpar bûn û endametiya li her partiyek din de ji wan re hat qedexa kirin.

Ev biryare li demekê de tê dayîn ku heyamekî berî niha pêvajoya vebûna Demokratîk û dabînkirina hin mafên despêkî yê gelê Kurd li vî welatî de destpêkiribûn û dihat çavniherî kirin ku doma vê pêvajoyê, bi encamek baş û bi qazanca kurdên Turkiyê û welatê

Turkiyê bi giştî tewaw bibe. Lê bêşik biryara han dikare bibe astenga ser riya vê pêvajoyê. Bi awayekê ku her niha bûye sedema alozî û nêramiyên zêdetir li wî welatî de.

Em serbarê mehkûmkirina hukmê dasepandî yê dedgeha Destûrî ya Turkiyê bi ser DTPê de, hêvî dikin ku pêvajoya "Vebûna Demokratîk" bi rûyê Kurdan de berdewam û bi encam be.

Herwiha hêvî dikin ku xûşk û birayên Kurd û dewleta Turkiyê, bikarin bi

hevkarîyan zêdetir ji rêya borîn ji vê tengasiyê de, alîkar û piştevanê ber bi pêşdeçûna gavên prosesa Siyasî û Demokratîk li vî welatî de bin.

Partiya Demokrat a Kurdistan a Îranê
Komeleya Şoreşvanê
Zehmetkêş yê Kurdistan a Îranê
Saziya Xebata Kurdistan a Îranê
Parta Azadî a Kurdistanê
14.12.2009

Daxuyaniya Hevbeş:

16ê Sermawezê, Roja Yekêtiya Xwendekaran û Bizava Azadîxwaziya Giştî Dijî Serberdayiyê

Wek diyar û eyan, 16ê sermaweza îsal bû bi roja hevxebatî û yekêti û yekrêziya

bizava xwendekarî. Xebata bizava nerazî dijî sistema Wilayeta Feqîh li roja xwendekar de, carek din nîşan da ku rewatî û şerîyeta herifyayî ya desthilata serberdayî ya ayînî bi zora çekê û tepeseriyên bêrehmane, nekariye xebata xelkê û xwendekaran bitemrîne û herwiha herifin û hiloşîna rewatiya xwe li pêş çawên cihanê jî veşêre.

Komara Îslamî vê carê jî nekari civaka Îranê bike bi goristanek bêdeng vê carê jî hawar û gaziya bihest û bicoş ya xwendekaran li roja 16ê Sermawezê de li dijî rejîmê û hêzên tepeserkar yê wê, deng veda.

Berî her tiştî, divêt îradeya xebatkarane ya xwendekarên azadîxwaz û mikûrbûna wan li ser birêvebirina roja xwendekar de, bilind bihê nirxandin.

Bêguman bizava xwendekarî selimand ku li rewşa aloz û tundûtûjî ya zal bi ser Îranê de, yek ji dînamîzmên bihêz yê xebat dijî dîktatoriya desthilatdar bo gihîştin bi azadî û demokrasiyê ye û li gorîbûn li vê rêyê de tu tirsek nine.

Girtin û destbiserkirina berfireh a xwendekaran ji aliyê hêzên ewlekar ve,

bo nimûne xwendekarên Kurd, êrîşa hovene ya besîcî, kinc şexsî û hêzên din yê tepeserkar, ne tenê nekari wan neçar bi paşekîşê bike, ji ber ku rijdtir ji her demekê, xwendekar li ser xwast û dirûşmên xwe pêdagir û sor bûn.

Em serbarê bilind nirxandina xebata xwendekarên azadîxwaz li 16ê Sermawezê de, destbiserkirina xwendekarên xebatkar û bi taybetî yê Kurd ku heya niha hejmara wan ji 16 kesan derbas bûye, herwiha hemû destbiser û girtiyên din ji aliyê hêzên ewlekar ve mehkûm û şermezar dikin û xwazaryê serbest berdana herçiqas zûtir ya wan in.

Li vê zirûfê de hewce ye ku sazî û nawendên navnetewî yê berevankarê mafê mirovan, hevdeng tevî welatên demokratîk yê cihanê, givaşên zêdetir bixene ser rejîma Komara Îslamî a Îranê ku çî din mafê mirov û bi taybetî mafê xwendekaran binpê neke.

Herwiha riftar û livînên nemirovane û

dijî demokratîk yê rejîma Komara Îslamî a Îranê pitir ji her demekê eşkere û mehkûm bikin.

Bo haydarbûna zêdetir, navê xwendekarên destbiser kirî ev in:

Ehmed Îsmailî, Armanc Rehîmî, Ebdula Arifî, Pexşan Ezîzî, Leyla Mihemedî, Sirwe Weysî, Hejar Yusifî, Îdrîs Mewlûdî, Emced Kurdnijad, Nasir Ehmedî, Ebas Kakayî, Elîriza Muradî, Secad Muradî, Suhrab Kerîmî, Ferzad Kelbelî û Hejîr Kurdnijad.

Serkevî be bizava xwendekarî dijî dîktatoriya Komara Îslamî a Îranê

Serkeve avabûna desthilatek Demokratîk a Federalî

Komeleya Şoreşvanê Zehmetkêş yê Kurdistan a Îranê

Partiya Demokrat ya Kurdistan a Îranê

Parta Azadî a Kurdistanê

Rohnkirinek Derheq Du Kiryarên Nebicî û Ne rewa Ku Ji Aliyê Rejîma Îranê Ve Bi Navê PDKÎ Birêve Diçin

Heyamek e ku hin kesên nenaskirî di bajarê Urmîyê û deverên derdora wî bajarî de, dest bi nivîsandina dirûşman bi dijî Partiya Kedkarên Kurdistanê (PKK) kirine û di bin her dirûşmekê de ji navê PDKÎ nivîsandine!!

Ev kiryara bipîlan ya di devera "Soma"yê, di xwendîgehên bi navê Îmam Xumeynî û Taliqanî de birêve çûye û hatiye zanîn ku ew kiryare, bûye sedema nerihetî û hêrsbûna xwendekarên Kurd û welatparêzên wan xwendîgehên.

Herwiha hatiye zanîn ku di devera Selasa

Bawecanî de, dîsan hin kesên nenaskirî, dest bi azar û ezmeta xelkê wê deverê bi navê PDKÎ ve kirine, herwih dest bi lêdan û

kutana xelkê û ji kasibkarên wê deverê pere distînin.

Hêjayî gotinê ye ku tu partiyeke xebatkar û pêşkevî, kiryarên bi wî awayî encam nade û ew kiryarane tenê ji aliyê wan kesan ve tîn encamdan ku kirêgirtiyên rejîma Komara Îslamî a Îranê bin. Pêwîst s xelkê çawekirî yên Kurdistanê ji wan Pîlanên rejîmê haydar bin û wan pîlan betal bikin.

Komîsyona Rêxistina PDKÎ radigehîne ku ew kesên ku van cure kiryarane dikin tu peywendiyek bi PDKÎ ve ninin.

Daxistina DTP'ê, Li Berjewendiya Tundrewan de

Rostem Cehangirî

Roja Înê, 11.12.2009'an, Dadgeha Yasaya Bingehîn a Turkiyê, bi tometa hevkarîya bi -terorê- û bi xeterxistina tenahî û asayîşa welat,

biryara daxistina DTP'ê di bin Serokatiya Kesatiyê nermrew, anku Ehmed Turk de derikir û xebata siyasî jî ji 37 berpirsiyarên wê qedexa kir.

Piştî kudetaya leşkirî ya salên 80'ê heya niha, eva Partiya 25'mîn e ku tê girtin, ku li nava wan de 6 partiyan kurdî tîn dîtin. Lê niha rewş û kawdan hatiye guhertinê. Em dikarin bibêjin ku civaka Turkiyê bi nisbet salên 80'ê û 90'ê gelek ferq kiriye. Tê bîra min ku li sala 1993'ê de, dema ku Dadgeha Bingehîn a Turkiyê dîsan biryar girt ku Parlementerên Kurd ku bi dengê xelkê hatibûn hilbijartin, bi zora polis û hêzên ewlekar yên Turkiyê li hola parlamentoyê de derxistin û rapêçî girtîgehê kirin. Wê demê li nav civaka turk de tu dengê nerazî li hemberî wê kiryara kirêt û dijî yasa û rîsayên demokratîk de, ne hat dîtin û ne jî hat bîhîstin. Lê vê carê rewş, tam berevaj e. Ne tenê rewşenbîr, akademîsyen, demokrat û çepên turk, gelê kurd bi tenê nehiştin, belkî kom û Saziyan sivil, medya û ragihandin, nemaze parek ji leşkiran jî nerazîbûna xwe anîn ziman û ev gav mehkûm kirin. Herweha dan zanîn ku biryar yasayî nine, jiberku tam siyasî ye. Heta kar gihîste astekê ku Serokwezîrê Turkiyê li Konferansê Çapemeniyê de ragihand ku "Turkiya bûye goristana Partiyên Siyasî, eva bo Turkiyê eybek mezin e û divê çareseriyek jêre bihê dîtin".

Dadgeha Destûrî ya Turkiyê ji 11 endaman pêk tê. Bona biryargirtinê, hewcehî bi zorahiya dangan, anku 7 dengên erê heye. Sala borî mijara daxistina

Partiya desthilatdar ya AKP'ê jî kete rojeva karê dadgehê, lê jiber wê ku 6 dengên erê hebûn, biryara daxistinê nehat pesendin. Lê li ser dosyaya daxistina DTP'ê her 11 endamên Civata Dadgehê, dengê erê dan. Eva jî bûye cihê pirsîyar û nerazîbûnê ku çima DTP bi piraniya dangan tê daxistin, lê bo AKP'ê newisa bû. Gelo tu bêjî sedem tenê kurdûna vê Partiyê nebe?!

Pirsîyarek din jî ku niha li rojevê de ye, ev e ku serbarê daxistina DTP'ê, başe çima Hevserokê wê û 37 politîkarên ser bi vê Partiyê ji kar û çalakîyên siyasî hatin bêparkirin?

Ji hêla din ve jî Ehmed Turk bi berhevdan li gel zaf endamên din yên DTP'ê, kesatiyekî zêde nermrew e, tim alîgirê diyalog û aştiyê, dijî şer û xwînrijiyê bûye. Başe çima Ehmed Turkê nermrew ji siyasatê tê dûrxistin, lê yên tundrew di çarçoveya biryarê de cî negirtin? Wisan dixuye ku ew jî tundrewan dixwazin!!

Niha em dibînin serbarê wê ku DTP'ê li dijîkiriyarekê de biryar girtiye ku her 19 parlamenterên din yên xwe ji parlamentoyê vekişîne, lê ger ji vê biryarê jî peşîman bibe, dîsan pirsîgirekek din heye ku li gor yasaya Turkiyê divê her girûp û feraksiyonek li nav parlamentoyê de xwediyê 20 endaman be. Lewre DTP bi 19 parlamentaran, automatîk tê hilosîn. Lê niha hewlek din heye ku endam Perlemanek din razî bikin heya ku tevî girûpa wan bibe û bibin bi 20 kes û bikarin xebata xwe li Parlamentoyê de bidomînin.

Pirsîrêka din jî ev e ku niha Parlemana Turkiyê 27 endam parlamen kêm hene û li gorî Yasaya Bingehîn, ger Parlemantarek din îstifa bike, Perleman rewatî û meşrûiyeta xwe ji dest dide û dibe hilbijartina miyandewreyî û pêşwext birêve biçe.

Lewma niha girtina DTP'ê û îstifaya parlementerên kurd, dengvedanek pir mezin li asta cîhanî de vedaye û derbekî giran e li Turkiyê û demokrasiya wê. Çunku li rastî de

Turkiya bi vê biryarê, ber bi paşve gavan hildigre. Lewre carê nikare tevî dunyaya pêşketî bibe. Eva jî li halekê de ye ku çendîn sal e Turkiya hewil dide li YE'ê de weke endam bihê wergirtin.

Serbarê hemû evane, niha zext û givaşên zaf ji aliyê dilsojan ve li ser DTP'ê hene ku endamên xwe ji parlamenê paşde nekişînin û bi navê Partiyek nû kar û xebatên xwe bidomînin, heya ku rewş ji vê yekê xirabtir nebe. Çunku niha li hemû gund, bajar û bajarokên Kurdistanê Turkiyê de serhildan û alozî çêbûne, bi dehan kes hatine kuştin û birîndarkirin, bi sedan kes jî hatine girtin. Bi giştî niha rewş tevlihev bûye û tîrsa vê yekê heye ku şerê kurd û turk rû bide û ziyane bigehîne biratiya wan. Li rastî de jî eva armanc û daxwaza tundrewên her du aliyan, bi taybetî tundrewên turk e ku bi "gurên bor" tîn naskirin.

Lewre ez li ser vê baweriyê me ku DTP hevdem li gel pêşvebirina daxwazên xwe bi rêyên demokratîk, berdeamiya xebata xwe li Parlamentoyê de û pêkanîna partiyek nû, nabe rewşê bi qazanca wan aloz bike, çunku heya vê gavê ne tenê rewş, ji ber ku raya giştî ya Kurd û turk, ya YE'ê û raya giştî ya cîhanê jî li berjewendiya kurdan de ye û li egera alozî û tundûtûjîyên zêdetir de renga rewş bê guhertin û wê demê tenê kurd dê zirarê bibînin. Lewma divê ji vê derfet û delîfeya ku hatiye pêş, mifahek baş bistînin, nexa renga sibê pir dereng be.

Daxistina DTP'ê, Vegeriyan Bo Xala Sifr A "Vebûna Demokratîk"

Selîm Zencîrî

Li demekê de ku midehê çend mehan e Partiya desthilatdar û Hikûmeta Turkiyê bas ji proseya reformên demokratîk û vebûna bi rûyê kurdan de dikin û

hêvî û çirûskêk bo çareseriyaya doza dehan saliyê kurd li Turkiyê de dihatin dîtin, lê mixabin roja Înê 11.12.2009'an, Dadgeha Destûrî ya Turkiyê bi biryarek neadîlaneya siyasî bi piraniya dangan, daxistina Partiya Cîvaka Demokratîk(DTP) ragihand. Bi vî awayî jî hemû xewn, hêvî û hewlên aştxwaz û azadîxwazan binax kir û carek din siya reş û şûm a tundûtûjîyê bi ser asîmanê Kurdistana Turkiyê de sepand, herweha ken û şadî jî xiste ser lêvên neyar û dijberên kurd û çareseriyaya doza rewya wan.

Li gor biryara vê bêdadgehê, daxistian vê partiye ku bi şeşem Partiya Siyasî a daxistî ya kurdan li van du dehsalên dawîn de tê hesabandin, Ji ber vê ye ku goya - "ew Partiyê çavkaniya hemû ew çalakîyan e ku zirarê digihînin serxwebûn û yekêtiya Turkiyê". Lewma serbarê daxistina vê partiye, mafê endametiya parlamane ji Ehmed Turk (Heserokê DTP'ê) û Aysel Toxlaka Cihgira Serok stand û 37 Polîtîkar û berpîrsên ser bi vê Partiyê jî bo midehê 5 salan ji kar û çalakîyên siyasî bêpar hiştin ku navê Leyla Zanaya wergira xelata Saxarofê jî tede tê xuyakirin. Eva jî li halekê de ye ku Ehmed Turk endametiya navhatî li Partiya xwe de ret kir. Herweha li gor vê biryarê dest bi ser hemû darayî, emwal û bargêhên vê partiye de tê girtin.

DTP take partiya bihêz ya kurdî ye ku bi awayek legal nûneratiya îradeya siyasî a zorahiya gelê kurd li Turkiyayê de dike û xwediyê 21 kursiyên parlamentoyê ye. Herweha 98 şarevaniyên Turkiyê jî li dest de hene. Lewre daxistian vê Partiyê li vê dema hesas û dijwar ya Turkiyê de bûye çihê nîqaş û rojeva medya û nawendên siyasî yên cîhanê û bi taybet li Turkiyayê. Vê biryarê, helwestên cîhanî jî bi dû xwe re anî. Li vê derheqê de Yekêtiya Ewrpayê nîgeraniya kûr a xwe da eyanê û ew biryar, bi zirar bo ser demokrasî û astenga ser rîya

aştî û prosesa demokratîzasyonê li vî welatî de zanî, herweha Turkiya jî ji xeterî û metirsiya vê biryarê haydar kir. Ji aliyê dinê jî Amerîkayê her çend ku ew biryar bi pîrsek navxweyî ya Turkiyayê hesaband, lê daxwaz kir ku Turkiya rêz ji azadiya siyasî ya şaromendên xwe bigre û biryara han jî bi dijî prosesa Vebûna Demokratîk dazandin. Herweha DTP'ê jî li gav û provaksiyonek bi nisbet vê biryarê, her 19 perlmantarên xwe ji parlamentoyê vekîşandin.

Bi daxistina DTP'ê wisan dixuye ku ne tenê bîr û hizra Kemalîstî û îdeolojiya tepeserî û asmîlasyonê kal û kêmrang nebûye, ji berku gellek bihêz û serdeste jî. Ji aliyekê xebat û tekoşîna çekdarî ya kurdan bi -terorê- girê dide û ji aliyê dinê jî tab û tehemula siyaseta legal ya kurdan nake. Eva jî eyankerê vê yekê ye ku hemû rêyekê ji kurdan digre û nîşan dide ku siyaseta înkâr û helandinê serbarê hin taktîk û durûtiyên siyasî bi merema xapandinê, herwisan berdewam e, û qazanc û berjewendiyên xwe tenê li berdewamiya şidet, nearamî û çaresernekirina pîrsa kurd li Turkiyê de dibînin. Lewre herwek dihat çawnehêrî kirin, vê biryarê pêlek nû ji alozî û tund û tûjî li dû xwera aniyê ku rengê vê hindê dide bibe bi kirîzek mezin. Herweha nîşan dide ku Hikûmeta Turkiyê heya niha li hevalatî û biratiya bi kurdan û mafên rewya û berheq yên wan de rûrast û sadiq nebûye û bi vê biryarê jî ew pirtik hitbar û bawerîya ku ji kurdan xapîbûn, jîdest dan.

Jiber vê ku ew biryar ne tenê ya Dadgeha Makezagonê ye, ya hikûmetê ye jî. Çunku dadgeh li xizmeta vê hikûmetê de ye, lewre herdu li vê meseleyê de wekîhev tawanbar û berpîrsiyar in. Çunku du sal bû ku daxwaza daxistina vê partiya kurd li Dadgeha Destûrî de bû û Partiya desthilatdar ku xwe bi alahilgirê reform û prosesa "Vebûna Demokratîk" dizane, dikarî li heyamê wan du salan de bi guhertina Yasaya Partiyên Siyasî, rê ji daxistina vê Partiyê bigre. Li vê navberê de AKP'ê ne tenê hewil neda ku pêşiya vê biryarê bigre, jiberku çend rojan berî biryarê jî, DTP bi alîkar û piştewanê girûpên serhildayî li Turkiyayê de tawanbar kir. Evcar helwesta nerm û tirsinokane ya AKP'ê piştî biryarê, vê yekê diselîmîne ku

ne tenê nerihetê daxista DTP nine, belkî haydarê biryarê û renga piştewaniya vê jî kiribe.

Daxistina DTP'ê li vê qonaxa hesas de serbarê vê ku bêşermî û xalek reş e li eniya hikûmetê, herweha derbek giran e jî ku li peykera nîvrîh a demokrasîyê û pêvajoya aştxwaziya li Turkiyê de tê xistin. Ji aliyê dinê jî bîranîna ceribînên tal û nexweş, tepeserî, durûyî û nehametiyan desthilat û hikûmetekê ne ku li vê sedsalê de li pêxem çimisandin û helandina yekcarî ya vî gelê hejar ji her alev û amûrekê mifah standine.

Herwek Ehmed Altan li rojnameya "TEREF" a Turkî de nivîsandiye ku: Hûn bi salan in ku Kurdan dipelîxînin, îşkence dikin, digrin û dikujin, Gundên wan kawil û wêran dikin, nemaze xewn û hêviyan jî ji wan heram dikin. Ma gelo hûn têr nebûn ku niha wan ji siyaseta jî dikin? Hûn bi vê biryarê aşitiyê dikujin û welat parçe parçe dikin. Li dawiyê de jî dibêje: Ez bi vê biryarê ji turkbûna xwe şerm dikim.

Li rastî de bi vê biryarê derdikeve holê ku biryarbidestên Turk, hêj ders û şîret ji dîrokê negirtine û ji bîr kirine ku kurd li hemberî her pîlan û kiryareke wan de, piroje û dijkiyarên xwe hene. Bi vê biryarê jî ne tenê ji xebat û tekoşîna bo maf û armancên rewya yên xwe dilsar û teslîm nabin, ji ber ku rijtdir ji caran dê xebata xwe bidomînin. Herweha ew biryar, hewcehiya yekêtiyê û yekrîziya wan bihêztir û agirê xebata wan jî geştir dike. Çunku ew rewş û zirûfa heta ser dewam nake û bêy çareseriyaya pîrsa kurd û guhertina Destûra bîngêhîn li vî welatî de ku çavkaniya hemû zulm û nehametiyan e, turk jî azad û serfiraz nabin. Turkiya jî aramî, tenahî û aştiyî bi xwe re nabîne û xewna endametiya wan li YE'ê de jî dê bibe kaos.

Lewre bo rizgarbûnê ji vê rewş û zirûfa aloz û bi mij û dûman, hewce ye rê ji bo guhertina Makezagonê bihê xweş kirin, giftogo û diyalogê bi bîngêh bihê girtin û vê biryarê jî betal bikin. Herweha kurd jî bi hestkirin bi berpîrsatiyê, ji rêya xwenîşandanên aram û dûr ji tund û tûjîyê, dirêji bi xebata xwe heya çareseriyekê jêhatî û guncaw bidin. DTP jî endamên xwe ji parlamentoyê nekîşîne. Çimkî bi tund û tûjî, dûrbûn ji proseya siyasî û nîqaş û biryarên parlamentoyê, xizmetê bi xwest û armancên şovenîstan û dujminên aştî, azadî û demokrasîyê li Turkiyayê de dikin.

RONÎ

Quncikek ji bo şiroveya bûyer û babetan ji xwendevanên "Agirî" re

Ebdullah Hicab

Dîsan deriyên daxistî

Girtina partiyên siyasî û qedexe kirina xebata partiyên ku li gor îdeolojiya fermiyê dewleta Turk

tev negerin, li Turkiyê tiştek nû nîne. Ji Kurdan re jî ne ecêb e partiyek ku basa çareser kirina pîrsa siyasîye Kurd bi riya aştiyane bike, li welatekê ku têde Kurd hê weke hevvelatîyên rêza yekê nayên hesabandin, ji aliyê deselatdaran ve neyê tehemul kirin. Di gel wê hindê jî girtina Partiya Civaka Demokratîk, (DTP)ê, di demekê de ku hêvî dihat kirin hin derî bi ser çareserbûna pîrsa Kurd de vebin, manayek cuda heye.

DTP ya ku tu gav derfet bi dest nexist bi awayek tewaw azad tevli siyaseta legale Turkiyê bibe, ji ber cewherê xwe yê jî rastiya civaka Kurdistanê nêzik, pir zû karî baweriya gelê Kurd bidest bixe. Partiyê tu gav nekarî hêza xwe ya rastî u piştgiriya xwe ya gelerî bi wî awayî ku heye di kanalên fermiyê deselatê de nîşan bide. Astengiyên li ser riya hilbijartinê, pêşî girtin ji kar u çalakiyên rêkxistinê, astengên abûrî û darayî, kêşeyên ku deselata leşkerî ji bo xebata sivil ya şaredariyên partiyê çê dikir û hwd, DTP xistibûn nava çembera astengî û kêşeyan. Di gel wê hindê jî partî weke nûnerê piraniya xelkê Bakûrê Kurdistanê xwedî bandorek giring di siyasê de bû.

Di dema kin ya xebata xwe ya siyasî de, DTPê, baweriyek wisan da gelê Kurd li Bakûrê Kurdistanê ku dikare weke nûnerê ciyê baweriyê di civak û siyasê de çîn bigre. Serketina ku partiyê di hilbijartina parلمانê û ya herêmi de bi dest xist, ev bawerî xurt kir ku Kurd bikarin bi riyên yasayî u bi xebata demokratîk ji rayedarên Turkiyê re nîşan bidin ka çî dixwazin û heya çî radeyekê ji çareseriyê aştiyane re amade ne. Lê biryara Dadgeha Bilind, ev jî di demekê de ku gelê Kurd li benda pêngavên bi kiriyare dewleta Turk di pêwendî li gel çareser kirina pîrsa Kurd de bû, zerbeyek bi êş bû ku li pêvajoyê ket.

Ne tenê ji gelê Kurd re, belkû ji bo dewleta Turk jî hebûn u têkoşîna DTPê derfetek bû ku îradeya xwe ji bo çareser kirina pîrsgirêka herî bingehîn a welat nîşan bide. Eger dewletê ev derfet bi kar bianiya, wê rê ji bo pêvajoyek nû veba ku di wê de têkoşîna gelê Kurd ji şêklê xwe yê kilasîk derve û bikeve ser rêbaz û kanalên demokratîk. Bi awayekê ku derfet dibû di çarçoveya sîstema siyasîye îroyê Turkiyê de çareseriyek ji pîrsa Kurd re mumkin bibe.

DTP weke rêkxistinek ku di navbera du aliyên pir ji hev dûr de dikarî biaxive û weke pîra çareseriyê kar bike, dikarî ji çareseriyê pîrsa Kurd re bibe alîkar. Lê derudorên ku ji aşti u çareseriyê hez nakin, derfet nedan ku ev partî misiyona xwe ya aştiwxwazane bîne çî. Her çend rêkxistinê DTPê ne ji bo û ne jî li dij çî aliyên şer helwest negirt û tenê ji bo anîne rojava rastiya Kurd xebitî, lê aliyên şerxwaz hemû hewlên xwe dan ku DTPê weke baskê siyasîye PKKê bidin nasandin û ji ber wê yekê jî xebata partiyê bidin qedexe kirin.

Encamên daxistina DTPê li ser derfetên legale ku di destê Kurda de hebûn, astengiyek nû bû, lê wê nekare li pêşiya têkoşîna yasayî gelê Kurd ji bo azadiya xwe bibe rêgir. Di heman demê de ev biryara Dadgeha Bilind a Turk, baweriya Gelê Kurd bi sêdaqeta aliye Turk ji bo bi hev re jiyana aştiyane ye gelan hin kêmtir kir. Pîrs ev e ku gelo wê ji niha û pêve alîgirên xebata demokratîk û dilxwazên çareseriyê aştiyane pîrsa Kurd li Bakûrê Kurdistanê çawan, bikarin baweriya gel ji bo têkoşîna aştiyane di çarçoveya sîstemê de bi dest bixin.

Dewleta Turk dizane ku bi girtin û asteng kirina têkoşîna partiyekê, nikare pêşiya armanc u daxwaziyên ku DTPê nûneriya wan dikir, bigre. Her weke çawan qedexe kirin û li peyre jî şerê li dijî tevgera Kurd di salên 80 de nekarî îradeya netewa Kurd ji bo azadiya xwe tev bişkêne. Îro DTP, sibê rêkxistin an partiyek nû, gelê Kurd wê heta bi dest xistina mafên xwe yên neteweyî bi biryar têkoşîna xwe berdewam bike. Reng û şêklê têkoşinê dikarin bêne guhertin, an nav û nîşaneyên partiyên weke wê nemînin, lê cewherê tevgerê wê bi awayek negor berdewam be. Ji ber ku cemawerê ku piştgiriya DTPê dikirin, wê ji niha û pêve jî heman rêbazê biparêzin û bi şêklek nû xebata xwe bidomînin.

Pêngava nû ya Dadgeha Bilind ya dewleta Turk bi tenê dikare bibe hegerê xurtbûna tund û tîjî u aloziyên pitir di navbera gelê Kurd û dewleta Turk de. Ev ne bi qazanca pêvajoya demokrasiyê ye, ne Turkiyê ji Yêkêtiya Ewropa nêzik dike, û ne jî aştiyê û asûdeiyê tîne civaka Kurdistanê. Bi heman radeyê bi metirsî, girtina DTPê dikare pêşeroja jiyana bihevne ya du neteweyên Kurd û Turk di çarçoveya yek welatî de bi zehmetiyê re rû bi rû bike.

Xuya ye ku di navbera pêşengên

bijardeye dewleta Turk û rastiyan welat de cudahiyeke pir zêde heye. Mijara ku ji wan re giring, jêsta yasayî u parastina wan pîvana ye ku bi sala ye gelê Kurd weke hevvelatîyên bê maf û rêza duyê bi zordarî paşde hêla ye. Biryara niha ya Dadgeha Bilind bi heman mebestê û di heman çarçoveyê de hatiye dan.

Ji bo gelê Kurd, astengiyên ku niha têne pêş, tê maneya hindê ku çirûska kêma hêza roniyê hêviyê ku ev demek bû xwe nîşan dida, dubare tarî dibe. Binav Pêngavên ku partiya Edalet û Pêşketin, AKPê, ji bo çareser kirina pîrsa Kurd radikirin, derket ku tu bingeh nînin û tenê ji bo xapandinê bû. Ji ber ku girtina DTPê, nîşan da ku dewlet u partiyên deselatê bi hev re ji bo bêdeng kirina Kurdan dixebitin. Pêngava nû, dubare nîşan da ku sîstem li ser siyaseta înkâr û tune kirina netewa Kurd û berdewamiya siyaseta bê îrade kirina gel, bi îsrar pêdagirî dike.

Nîşaneyê wê sîgnala bi metirsî, şahî û lotikiyên alîgirên partiya nejadperest, MHP, piştî girtina DTPê bû. Devlet Bahçelîyê Serokê MHPê ku di hemû derfetên de didanên xwe li Kurdan disûrikîne, bi germî pêşwazî ji wê biryara ne di çî de kir u hê ji biryarê pitir çû pêş u banga bêdeng kirina bi yekcarîyê gelê Kurd kir. Di mitînga alîgirên partiya xwe de, Bahçelî, nerazîbûna xwe ji zîmanê nerme Erdogan jî nîşan da û xwest ku tu derî bi ser Kurdan de venekin.

Ew nîşaneyên ne qenc, ne tenê ji bo gelê Kurd, belkû ji hemû wan derudoran re ku bîr ji aştiya civakî li Turkiyê dikin, metirsî ye. Di serî de jî daxistina DTPê gavek ber bi paş ve bû ku wê Turkiyê û pêvajoya aştiya civakî di welat de bi astengiyên cidî re rû bi rû bike. Ji ber ku DTP tenê rêkxistinek bû ku weke muxatebek reneyî ji bo wan aliyên ku dixwestin ji riyên çareseriyê bigerin, dikarî bê meydanê. Lê Turkiyê ji bo demek nediyar ev derfet ji destê xwe derxist.

Aqilê selîm her tim wê dixwaze ku ji bo pêşî girtin ji tund û tîjîyê derfeta siyaseta yasayî bi ser rexnegirîyên siyaseta dewletê de vebe. Gelê Kurd ku di hemû dîroka Turkiyê de weke aliyê bê maf û bindest hatiye temaşê kirin, îro di serî de bi riyên legal, lê bi hemû derfetên ku bi dest bixe, ji bo azadiya xwe kar dike. Vekirina rê ji bo tev lê bûna demokratîk, tenê destbera bi dawîanîna tund û tîjî û demokratîzekerîna welat e.

Kuştina Kasibkaran,

Cinayetek Sîstematîk û Pîlanek Veşartî

Nûredîn Sofizade

Çend rojan berî niha li 15'ê Sermaewzê de, hêzên xwînmij ên Rejîma Komara Îslamî li herêma "Soma" a girêdayî

bajarê Urmiyê, cinayetê hovaneyî afirandin ku vijdana mirovahiye dihejîne.

Ew jî, eva bû ku li kûrahiya herêma Somayê û aliyê kêr 20km dûrî sînora, 3 ciwanên kasibkar di nava tirumbêlên xwe da ketne ber destrêjiya çekdarên rejîmê û hatine kuştin. Cinayetkarên rejîmê bona vê ku qasê ve cinayetê mezintir û hovaneyî nîşan bidin, agir berdane termê wan kasibkaran û tirumbêlên wan.

Belê 3 ciwanên kurd ku bona dabînkirina bijîwî malbatên xwe kasibkarî dikirin, bûne gorîyê destê cinayet û tawana Komara Îslamî. Canê Bengîn, Pizîşk û Girmanê bê gune, hovaneyî ji wan cinayetê ku tenê ji destê dîktator û Hîtlê serdem, anku Komara Îslamî a Îranê tê.

Li rastî de ev cinayeta ne tiştê nû ye û ne jî ya dawî dibe, bêşik heya Komara Îslamî li ser kar be, rewşa xelkê welatê me û bi taybetî Kurdistanê ji vê yekê baştir nabe. Ya ku di vê navberê de hewceyî baldanê ye, pîlana veşartî a Komara Îslamî li Kurdistanê de ye ku bi kurtî emê îşarê pê bikin.

* Gelê kurd bi dirêjahiya dîrokê xebat

bona rizgarî û bi destveanîna maf û azadiyên netewî yên xwe kiriye. Bi taybetî eva serê 30 sala ye bê rawestan bi dijî Komara Îslamî xebatê dike û qet neçûye bin barê daxwaziyên rejîmê. Lewra ve rejîmê her Ji yekem rojê bidestgirtina desthilatê bi hemû hêz û şiyana xwe dujminatîya ve netewa mafxwaz û azadîxwaz kir û bi şeweyekî sîstematîk li cehda asmîle û tepeseriya gelê kurd da bûye, û heta li encama fitwaya Xumênî de can, mal û namûsa kurdan bi helal hatiye zanîn û heta niha jî ew fitwa nehatiye hilweşandin û emegdarên Xumênî û Welîyê Feqîh wê fitwayê bi terzên cur bi cur birêve dibin. Bêguman kuştina kasibkar û ciwanên kurd jî nikare dûr be ji vê fikarê û dujminatîya bi netewa kurd e.

* Niha ku bi hemû terzeke rejîm li sernixûniyê nêzik bûye û li her demekê pitir dengê nerazîbûnan li welat da bilind bûye û gelê kurd jî pitir ji her neteweyekê li xebata azadîxwaziye da ektîv û çalaktir e, lewra rejîm bi wan karane dixwaze ciwanên kurd çawtirsandî û wisan tê bigehîne ku ger rojekê nerazîbûn û serhildanek hebe, dê destê wan bona kuştin û tepeser kirina kurdan de vekirîtir be û xwe jî li hember tu kes û aliyekê de berpirsiyar û bersîvder nabîne. Lê di rastî de rejîm bi vê yekê li nav xeyalan de dijî, çimkî hekî girtin û kuştinê bikarîbaya ciwanên Kurd çawtirsandî bike, divêt niha gelê me bêdeng û bê helwest bibûya!!

* Herwekî li jor îşare pê hate kirin, rejîm xwe li ser lêva kendalê gor û nemanê dibîne û ji aliyê din jî edî sebr

û tehemula xelkê lihember rejîmê de lêvrêj bûye. Lewre li rojên dawî yê temenê xwe da, dixwaze carekî din bi destê zorê an jî bi dana pare û hindek çûr û îmtiyazên kêr û erzan, xelkê çekdar bike û raikşîne aliyê xwe. Bi vê yekê jî him kurdan bi destê kurdan dikuje, him jî dara nifaq, şer û tolhildanê li nava kurdan de diçîne, lewra cinayetên bi vî awayî hovaneyî li Kurdistanê da encam dide.

Ji hêla din ve jî dixwaze pêşiya kasibiya xelkê bigre daku hewcedar bin û qesta nanê îxanetê bikin û çeka bêşerefiya rejîmê wergirin hilgirtin. Lê divêt rejîm bizane ku gelê me gellek hişyartir ji vê hindê ye ku bi nanê îxanetê bijîn û xizmetê bi desthilata hov û dijî mirovî a Komara Îslamî bikin.

Armanek din ya rejîmê jî ev e ku dixwaze deverê ne ewle nîşan bide û bi pêkanîna aloziyan, malbat û eşîran ji hev dûr bixe. Herweha şik û guman û bêhitbariyê di nav xelkê da çê bike daku xelk bona xweparastina li hemberî hevdu çekên rejîmê werbigrin. Ji aliyê din ve jî bi şewitandina termê kesên kuştî, tirs û xofê bixîne deverê.

Bi giştî tê çawnehêrkirin ku rejîm û xulamokên xwe, pîlanet curbicur di dest de hene, lewra gelê me bi hemû cudahiyan xwe ve, divêt serbarê hişyarbûn ji pîlanên rejîma mirovkuj, herwiha li hemberî cinayetên rejîmê de jî yekdeng û xwedîhelwest bin, û nabe bi tu nirx û buhayekê bikevne nava dafik û tora raçandî a dujmin. Herwiha cehdê jî bikin ku hemû pîlanên Komara Îslamî bikne bilqên ser avê û pûç bikin.

Pîrozbahî

26'ê Sermawezê, Roja Pêşmerge Kurdistanê ye. Ger em qehremanetî, Cangorîtî û destarêsiyên Pêşmerge bikin Pîvan, divêt hemû rojên salê weke roja Pêşmerge bihên diyarîkirin. Lê bingeha diyarîkirina vê rojê ji aliyê PDK Îranê ve vedigere ser girtina dawîn binkeya leşkîrî ya Sîstema Paşatî li sala 1945'an de.

Di vê boneya Pîroz de, em Pîrozbahiyê ji hemû xelkê Kurdistanê, malbatên Şehîdan, Girtiyên Siyasî û Pêşmerge Kurdistanê, bi taybet ji Pêşmerge PDKÎ dikin.

Desteya Weşana Agirî

Taybet Bi Boneya 26 Sermawezê, Roja Pêşmerge Kurdistanê

Hejmar: 125

Peyama Deftera Siyasî Ya PDKÎ Bi Boneya 26'ê Sermawezê

Hewelatîyên rêzdar!
Xelkê xebatkar yên
Kurdistanê!

**Pêşmergeyên qehreman û
çavnetirs yên Kurdistanê!**

**Beşdarên rêzdar di rêûresma
26'ê Sermawezê, Roja Pêşmerge
Kurdistanê!**

Ji aliyê Deftera Siyasî a Partiya Demokrat a Kurdistana Îranê ve, bi boneya 26'ê Sermawezê, 25'emîn salvegera binavkirina Roja Pêşmerge Kurdistanê, pîrozbahiyên germ ên xwe pêşkêşî hemû xelkê nîştimanperwer yên Kurdistanê, Pêşmergeyên Kurdistanê bi giştî û pêşmerge, endam û alîgirên PDKÎ bi taybetî dikim.

26'ê Sermawezê roja pêşmerge û rêz û hurmetgirtin ji pêşmergeyên Kurdistanê ye Ew xebatkarên ku bi bîr û hizrên pêşkevînxwazane yên xwe bo bîdestxistina mafên neteweyî yên gelê Kurd heyî û jiyana xwe gorî kirine û amade ne ku di pêxema azadiyê de canê xwe jî gorî bikin. Peyva bi heybet û pîroz a pêşmerge kalayeke kêrî bejin û bala çekdarê bi bîr û bawer yê Kurd, navekî hêjayî wî û guncaw li gel fidakarî û cangorîyên pêşmerge, weke pêşeng û pêşrewê gel û cihgirtî di çepera herî pêşa xebatê de.

Hevalên rêzdar!

Roja 26'ê Sermawezê, roja hemû ew kesane ye ku dilsozane li ser bingeha seha gelhebînî, niyetpakî û welatparêziyê çeka berevaniyê li milê xwe kirine û di rêya bextewerî û serfiraziya gelê xwe de li tu fidakariyekê xemsariyê nakin. Li hemberî dujmin de weke agir û borkan, tevî hevalan jî rûxweş, hêdî û hêmin.

Pêşmerge ev mome ye ku di tarîtiya şevzezenga dîktatoriyê de dîtîyê, di pêxema ronahiya gelê xwe de dişevite, bo gel ji dayik bûye, di pêxema vê armancê de jî ku rizgariya gelê Kurd e, tekoşînê dike. wekî Dr. Seîdê nemir bi boneya Şehîd bûna Dr. Qasimlo gotiye: "Di pêxema wî gelî de yan dê serkewin yan jî dê ser

dabinên". Di vê rojê de civatên xelkê Kurdistanê emegnasane hemû salê di gund û bajarên Kurdistanê de bi awayên cur bi cur rêz ji pêşmerge digirin û aheng û cejn û şahiyên lidar dixin. Serî ji malbatên serbilind yên şehîdan û malbatên xweragir yên pêşmergeyan didin û tevî wan peymanan wefadariyê nû dikin. Em dikarin bêjin ku 26'ê Sermawezê, nûkirina peymanan wefadariyê bo domandina xebatê, heya gihîştin bi armanca gelê kurd e.

Hewelatîyên rêzdar!

Di roja pêşmergeyên Kurdistanê de em pîrozbahiyê ji tev xelkê Kurdistanê dikin ku newestane di hemû rewş û zirûfan de tevî pêşmerge û pişt û penahê pêşmerge bûne. Hekî bo diyarîkirina roja pêşmerge yek ji bûyerên destanrêse hêza pêşmerge bikin pîvan û hawriyekê ji xebat, berxwedan, fidakarî û xwegorîkirina şev û roj a pêşmerge bidin, diviya hemû rojekê, weke roja pêşmerge binav bikin: Lê em di 26'ê Sermawezê de, weke rojekî sembolîk rêz ji pêşmerge û taybetmendiyên wê/î digrin û eva jî girîngîdan e bo mezinahiya van mirovên rizgarîxwaz. Lewma PDKÎ di Pîlînom a 2'emîn a xwe, di rojên 15'ê heya 24'ê Gelawêja sala 1363'ê a Rojî de, bi biryarekî şoreşvanî û berpirsane, 26'ê Sermawezê weke roja pêşmerge Kurdistanê diyarî kir. Rojek ku di sala 1324'ê de bajêrvaniya Mihabadê ji aliyê şoreşvanên kurd ve hate çekkirin û dawîn paşmayên dezgeha Polîsî û fesada nîzama paşatî di wî bajarî de hate jinavbirin.

Piştîwê Sipaha Milî, weke yekemîn destkefta serhildana xelkê hate avakirin. Bi wî awayî jî yek ji hêviyên mêjdemî yên gelê kurd bicî hat Di vê demê were heya niha, xebatkar û şoreşvanên kurd bi Pêşmerge hatine binav û deng kirin û heya niha jî di kom û civatên navneteweyî de weke parêzerê mafê mirov tînin hesabandin.

Hogirên roja Pêşmerge

Kurdistanê!

Niha jî 64 sal bi ser vê bûyera dîrokî de derbas dibe, herçiqas Pêşmerge tevî du nîzamên dîktator yên paşayetî û Komara Îslamîya Îranê berxwedanek berdwam û bixwîn bi xwe dîtîye, lê weke remz û sembola rizgarîker a gelên Îran û Kurdistanê, çepera xwe qahîm ragirtiye, bi awayekê ku ev xebata tenê di herêmên Kurdistanê de û di tekoşîna çekdarî de nehatiye berteng kirin, belkî hatiye veguhastin bo nava kom û civakên ronakbîrî, zanîngêhî, nawendên dîplomasiyê û li ser maseyên aştî û aştîparêzî û mafên mirovan de akincî bûye Di civînên navneteweyî de weke dîplomatekî jêhatî, hebûna xwe di nava raya giştî de dide selimandin. Li Îraqê pêşmerge bû bi Serok Komarê welatekî Federal, herwisa pêşmerge bû bi Serokê parek ji Kurdistana azad kirî.

Di vê boneya pîroz de, hewce ye ku nîrxandinek herçiqas kurt jî be, di pêwendî tevî asta mirovhezîya pêşmerge û rewşa nebaş ya Komara Îslamî û dam û dezgehên vê rejimê bikin.

Ger em mêzeyî 30 sal temenê berxwedan û tekoşîna Hêza Pêşmerge li hemberî Hikûmeta şûm û reş ya Komara Îslamî bikin û bi rewşa jiyana gelên Îranê li hundur de bidne berhev. Hejarî, nebûnî, xurtbûna madeyên hişber, tirsandin, darvekirin, zîndan, îşkence, destdirêjiyên cinsî, ferq û cudahiyan Olî, regezî û cinsî, dizî û sedan diyardeyên din yên bi vî awayî, diyardeyên, neşaristanî û dûr ji her terze destkevtêkî pêşkevînxwazane ne, ku di rejîma Komara Îslamî de tînin

xuya kirin.

Herwisa bi avakirina saziyek nîzamî û terorîstî a weke Sipaha Pasdaran, armanca Pawanxwazî û dirêjkirina temenê desthilata dîktatorî û dijî mirovî a xwe dişopîne û bi zêdekirina desthilata vê saziya terorîstî di warê malî û nîzamî û loçistîkî, li piraktîk de desthilata Îranê kete dest vê Saziya tepeserkar .

Di pêwendî tevî cîhana dereve de teror, destêwerdan di kar û barên welatên cîran , hinartina madeyên bêhişker, rêberîkirina terorîzmê, xebat bo gihîştin bi Çekên Navikî, danana bomban li cihên giştî, hinartina çek û hewcehiyên nîzamî bo saziyên terorîstî û... ev kiryar in ku Komara Îslamî adet pê kiriye û pêre mijûl e.

Binpêkirina mafên mirovan, birêvenebirina zagonên navneteweyî, rehîn girtin û dehan bûyerên din ku tevî yasaya civakên pêşketî yê navneteweyî de hev nagrin, bûne hegera vê çendê ku dîroka pêşketinxwazên Îranê di nava kom û civaka cîhanî de, kesatî û şaristaniyeta Îraniyan li berçavên raya giştî eybdar be. Niha Komara Îslamî a Îranê li derveyî welat bi tenê maye goşegîr bûye û di hundirê welat de jî, man û dewama wê ketiye bin pirsiyarê. Lê di heyama 30 salên borî de ger em balê bidin rewşa Pêşmerge, Hêza Pêşmerge serbarê hemû arîşe û astengan, di warê navxwazî de li Îranê bi giştî û li Kurdistanê bi taybetî, ne tenê weke piştvanêke bihêz ji bo bizava rizgarîxwaziyê tê hesibandin, belkî cihê hêviya hemû gelên Îranê ye û bi şanazî ve weke hêza rizgarkerê gelê Îranê jî tê mêzekirin ku li hember dîktatorî û zordariyê de bi awayekî micid berxwe dide. Di civaka navneteweyî de jî pêşmerge tenê weke hêzeke çekdar nahê nasîn, belkî weke miroveke/î azadîxwaz û alîgirê

aştî, azadî û mafê mirovan tê naskirin. Niha Pêşmerge dîplomat e û bi cilûbergên pêşmergegatiyê di nav welat û civatên navneteweyî de daxwazên xwe tîne berbas. Ew serdem derbas bû ku tenê weke çekdarê şoreşger yê çada nîzamî bihê naskirin û tenê çiyayên Kurdistanê piştvanê hêza pêşmerge bin. Kiryar, riftar û armancên rewa ên Hêza Pêşmerge weke xwedîkekê Pêşmerge didin nasandin. Hêza Pêşmerge di xebata neteweyî a gelê Kurd de xwediyê roleke girîng û pêşeng e, pêşmerge di pêxema aştî, azadî, demokrasî û mafên gelan de, ji tu fidakariyekê xwe dûr nexistiye.

Partiya Demokrat a Kurdistana Îranê divê şanaziyê bi xwe bike ku dahênerê navekê bûye ku bûye remza fîdakarî bo gelê Kurd li hemû parçeyên Kurdistanê. Bi xweşî ve perçeyên Kurdistanê gihîştê heya qasekê mafên xwe, lê heya niha jî li Îranê piştî 30 salan, gelên Îranê di vê çeperê de xebata xwe, li dijî Komara Îslamî a Îranê, ji bo nehêlana wê sîstemê didomîn in. Bo gelê Kurd û Pêşmerge, cihê serbilindiyê ye ku ji 30 salan berî niha ve heya niha, di destpêka desthilatdariya Komara Îslamî de, ew netewe û hêza pêşmergeyên Kurdistanê bi rêberiya PDKÎ, li dijî serkut û tepeserkirina gelên Îranê sekinî ye û serbarê ew hemû serkutan, berdewam xebata xwe didomîn in.

Niha helwest û pîlanên dijîgelî ên Komara Îslamî a Îranê bo xelkê Îranê eşkere bûne, ji ber vê yekê jî rejîmê pêgeheke wilo di nav gelên Îranê de jêre nemaye. Xwenîşandanên îsal, îdama lawan, zîndan û îşkencekirin, daxistina kovar û rojnameyan, fakterên sereke ên dijîgelîbûna Komara Îslamî a Îranê ne û nîşanderê wê rastiyê ne ku temenê rejîmê ber bi kutabûnê diçe. Serhildan û nerazîbûnên li dijî sîstema Komara Îslamî a Îranê qonaxeke nû ye ji bo guherandin û têkşikandina vê sîstemê. Arasteya wê serhildanê ber bi nîzameke Demokratîk û Federal e ku hemû gelên Îranê û tex û qatên welat, di wê nîzame de digihîjin xwestek û daxwazên xwe û serkevtin bi ser kevneşopiyê misoger be.

Di vê roja pîroz de, carek din em destên newestiyayî yê Pêşmerge, xortê emegdar yê gel, digivîşin. Em hêviya serkevtin bi ser sîstema cehl û tarîtiyê de bo Pêşmerge dixwazin û hêvîdar in ku Pêşmerge her xwestiyê xelkê û mizgînîderê azadiyê be û xelk jî heya serketinê, Piştvanê pêşmerge bi mînin.

Bijî Pêşmerge, xortê newestiyayî û têkoşerê gelê Kurd.

Silav li malbatên serbilind ên şehîdan, ew xortên ku bi xwîna xwe, heqaniyeta daxwazên gelê xwe nîşan dan û domandina xebatê ji bo me bicî hiştin.

Silav li Girtiyên Siyasî ku Pêşmergeyên newestiyayî ên nav zîndanên rejîma Îslamî a Îranê ne.

Silav li xelkê xweragir ên Kurdistanê ku di hemû rewşan de piştvanê Pêşmerge bûne.

Serkeve bizava rizgarîxwaziyê neteweyî a gelê Kurd bi rêberiya Partiya Demokrat a Kurdistana Îranê.

Bihiloşe rejîma kevneşop û dijîgelî a Komara Îslamî a Îranê.

Di Nawenda Sê Ya Kurdistanê De Cejna 26'ê Sermawezê hat lidarxistin

Roja 27'ê Sermawezê (18ê Kanûna 2009)an, bi hikevta 26ê Sermawezê roja Pêşmergê

Kurdistanê, rê û resmek di nawenda Sê Kurdistanê de hat lidarxistin.

Nûçegihaniya Kurdistanê di vê derbarê de ragihan, ew cejne bi Sirûda Netewî ya "Ey Reqîb" û deqîqeyek bêdengî ji bo rêzgirtin ji canê paqij yê şahîdên rêya rizgariya Kurdistanê dest pêkir û peyama nawenda Sê ya Kurdistanê ji aliyê Rehîm Mengurî, endamê Cihgirê Komîteya Navendî ya PDKÎ ve hat pêşkêşkirin. Mengurî di beşek axaftina xwe de amaje bi rol û xebata Pêşmerge, û Pêşmergên Kurdistanê wek sembula xweragrî û berxwedana gelê kurd li hember dujminên netewa Kurd de kir, û herwiha Roja 26ê

Sermawezê weke rojê girîng û dîrokî di tevgera rizgarîxwaziya netewa Kurd de hesaband.

Piştir Sirûda "Em Pêşmerge ne" ji aliyê koma muzîka PDKÎ ve hat pêşkêşkirin.

paşan, nawenda Sê ya Kurdistanê, di kiriyarekî sembulîk de, bi hilkevta Roja

Pêşmerge 65 pêşmergên kevnare PDKÎ ku temenê pêşmergatiya wan pitir ji 20 salan bû, hatin xelat kirin.

Hêjayî gotinê ye dawî ya wê cejnê, bi şahî û govenda beşdaran dawî hat.

Cejna 26'ê Sermawezê Di Binkeya Polîtîbîroya PDKÎ De Hat Pîrozkirin

Cejna 26ê Sermawezê (17ê Kanûna 2009)an, Roja Pêşmergê Kurdistanê bi beşadriya endamên

rêberî yên PDKÎ û herwiha kadro û Pêşmerge, malbatên Pêşmergan û mêvanan, bi sirûda neteweyî ya "Ey Reqîb" û deqîqeyek bêdengî bo rêzgirtin ji canê paqij yê şahîdên rêya rizgariya Kurdistan dest pê kir.

Peyama Polîtîbîroya PDKÎ ji aliyê Kawe Behramî, Endamê Deftera Siyasî yê Partiyê ve hat pêşkêşkirin.

Kawe Behramî di peyama xwe de, li ser pîroziya wê rojê û kesatiya bilind a pêşmerge axifî û da zanîn: 26'ê Sermawezê, Roja Pêşmergê Kurdistan û rêzgirtin ji Pêşmergê Kurdistanê ye. Ew têkoşerên ku bi bîr û hizrên pêşkevînxwazane ên xwe bo destve anîna mafên neteweyî ên gelê Kurd, mal û jiyana xwe gorî kirine û amade ne di pêxema azadiyê de canê xwe jî gorî bikin.

Peyva bilind û pîroza Pêşmerge, kinceke tijî bi bejin û bala çekdareke bi bîr û bawer e Kurd e, navekî bi birûmet û jêhatî digel fîdakarî û canbaziya pêşmerge ye, weke pêşeng û pêşrewê gel û cihgirtî di çeper herî pêş a xebatê de ye.

Piştir peyama Yekîtiya Jinên Demokrat ên Kurdistanê Îranê ji aliyê Hêro Celdiyani, Sekerterê Gîştî yê wê Yekîtiyê ve hat

pêşkêşkirin.

Di beşekî din a vê rêûresmê de, îsal jî wek salên berê, du pêşmerge ku 20 sal bi ser temenê pêşmergatiya wan de derbaz bibû, ji aliyê Komîsyona Siyasî- Nîzami ya PDKÎ ve hatin xelat kirin.

Piştir peyama Yekîtiya Ciwanên Demokrat ên Kurdistanê Îranê ji aliyê Dara Natiq, Sekerterê Gîştî yê wê Yekîtiyê ve hat pêşkêşkirin.

Dûre peyama Yekîtiya Xwendekarên Demokrat ên Kurdistanê Îranê ji aliyê Nasir Salihî Esil, Sekerterê Gîştî yê wê Yekîtiyê ve hat pêşkêşkirin.

Di beşeke din ji vî rêûresmê de, Komîsyona Amûziş û Hînkirina PDKÎ, bi hilkevta 26ê Sermawezê Roja Pêşmergê Kurdistanê, çend pêşbirkeyê Werzişî rêve biribûn ku di wê rêûresmê de xelat bi ser serkevîyan de hatin dabeşkirin.

Tê zanîn di vê rêûresmê de çend sirûd, helbest û pexşan hatin pêşkêşkirin.

Hêjayî gotinê ye çend peyamek bo wê rêûresmê hatibûn ku ji aliyê rêveberên rêûresmê ve hatin xwendin. Dawiya wê rêûresmê bi şahî û govenda reşbelek a keç û xortên demokrat bi dawî pê hat.

Stêrkên Geş Yên Esmanê Pêşmergeyê

N: Baran

Çar Stêrkên geş yê asîmanê azadîxwaziyê, Çar azadîxwazên çepera Demokrasiyê, Çar

demokrasiyxwazên Pêşmerge û Çar Pêşmerge kela berxwedanê, bûn bi remzek din ya Gelawêjê û nimûneyek din ya canfidayî, çelengî newestiyana hêza biheybet ya Pêşmerge û asîmanê bêdawî yê hêvîxwaz û armancxwaziya Pêşmerge ronî kirin. Her 4 şehîd: Husên Muhemedî, Yûsif Feqîhî, Azad Berayî û Seyfula Dunyayî, roja 30'ê Gelawêja îsal piştî du rojan şerê qehremanane tevî hêza zor û bor û pirçek a Rejîma Komara Îslamî li devera Feyzulabegî a Seqizê, tevî karwanê şehîdên sorxelat yê hizb û gel bûn.

Şehîd Husên Muhemedî, sala 1353'ê Rojî, li gundê Çomelû a devera Feyzulabegî a Seqizê ji dayîk bûye. Dema ku li sala 1377'ê Rojî de tevî refa pêşmergeyê PDK Îranê bû û şanaziya liberkirina kincên pêşmergeyê jê hat bexşîn, radeya xwendewariya wî, 5 a destpêkî bû. Lê li qutabxaneya demokratê de hîmî waneya azadîxwazî û demokrasiyxwaziyê bû. Hez û viyana wî bo hînbûnê bi qasekê bû ku tu demekê li pirsiyarkirin s dûreçûna ser meseleyên têkildar bi hizb û gel mandî nedibû. Hevdem jî him pêşveçûn û him jî kêmasî didîtin û netenê xemsaî li rûyê wî de nedihat dîtin, jiberku berdeham rûhiye bi hevalên xwe dida û lêvrêj bû ji manaya jiyana û xebatê. Reformxwazî bal şehîd Husên, xwastek nebû ku tenê pêwendî bi sîstema Siyasî û Civakî hebe, belkî guhertinxwazî bal şehîd Husên, takê xwe weke pêşmerge jî, vedigirt. Mirovek bû ku berdeham riftar û livînên xwe wekî pêşmergeyê dinirxand, him jî daxwaz ji hevalan dikir ku raya xwe derheq riftar û rabûn û runiştinên wî binin ziman. Bi wateyek din pirsiyar ji xwe û hevalan bi merema guhertin û pêşveçûnê li hemû biyavan de dikir. Li warê sporê de, tim beşdar dibû, ne ji ber destveanîna pileyêk jortir, belkî tim digot ku ez îradeya xwe dinirxînim û li ser vê baweriyê bû kesek ku îradeya wî lawaz û jar be, nikare îrade û hêzê bide xelkê. Şehîd Husên Muhemedî hawar û gaziya nîfşek maf zewtkirî bû.

Şehîd Yûsif Feqîhî, sala 1354'ê Rojî, li malbatek hejar û deskurt ya bajarê Seqizê hate dinê û ji ber rewş û kawdana jiyana û guzerana malabata xwe, tenê karî heya pola 2 ya Nawendî bixwîne. Li jiyê 24 saliyê de qonaxek nû

û pir ji şanazî û deskevt destpê dîke. Anku vî temenî de dibe ku tevî refên PDK Îranê dibe û bi liberkirina kincên pîroz yê pêşmergeyê, dibe bi hebînk û hejêkiryê hemû hevalên Pêşmerge. Dibite nimûneyê pêşmergeyê kî bîxlaq, bi dîsîplîn, pîrkar, mandînenas û mamosta. Şehîd Yûsif Feqîhî li midehê yek dehsal pêşmergeyê de, li behre û îstiidada hînbûn û paşan jî hîndekariyê de, evqas zû çilû da ku wekî berjeng û nimûneyê pêşmergeyê herî baş, nav û deng peyda kir. Xwe pêgihand û bi mandîbûn û vîna fêrbûna zimanê Îngilîzî, bû bi şehrezayê zimanê Îngilîzî û momaostayê Îngilîzî. Herweha bû bi hevkarê rojnameya "Kurdistan'ê û birêvebirê kuncê "Rojev" li vê rojnameyê de. Bû bi nivîskarê "Hînbûna Zimanê Îngilîzî" û wergerê çend pirtûkên bi navûdeng. Bû bi pêşkêşvanê programa "Rave" li Tîşk Tv de. Herwiha li dawîna sala temenê teji berhem û şanazî yê xwe de jî mijûlê hînbûna zimanê Îspanyolî bû û heya qasekê jî tede biserketibû. Em dikarin bibêjin ku şehîd Yûsif bi başî di xizmetkirina bi gelê xwe de, heta yek dem jî xisar nekir û ligel tevîbûna bi karwanê şehîdan, bû bi sîmbol û remzek nemir bo hemû hevalên pêşmerge.

Şehîd Azad Berayî, sala 1355'ê Rojî li bajarê Seqizê ji dayîk bûye, sala 1380'ê pêwendiyê bi rêxistina PDK Îranê li hundur de digre. Mezintirîn hêviya wî, pêşmergebûn bû, lewre cehd û xebat çî berî tevîbûna bi refên Partiyê li sala 1383'ê de, çî jî li dema pêşmergeyê de selmandina rastiyeke bû bi navê hewcehiya tekoşîn li pêxem pêşmergeyê de. Şehîd Azad pêşmergebûna xwe tenê bi fermîwergirtina xwe li refên pêşmergeyê de, nedidît. Belkî berdeham hewil dida bi xwepêgihandin û birêvebirina her karek hizbî ku ji destê wî bihatiba, bibe bi pêşmergeyê fidakartir, çalakartir,

xebatkartir, bawerpêkirtir û dilsojtir. Şehîd Azad mirovekî sade, xakî û xelkî bû û berdeham li hizra xelkê Kurdistanê de bû, hizir ji wê rojê dikir ku bi kincên pêşmergeyê li nav xelkê xwe de berbirûyê Rejîma Paremayaî a Komara Îslamî bibe. Şehîd Azad, dunyayek bû ji îman û bawerî bi Partiya xwe û cangorîti li pêxema gelê xwe û ektîvbûn bi merema xizmetên zêde û zêdetir.

Şehîd Seyfula Dunyayî, li temenek kurt de, destanrêsek ji hemase û fidakariyan li rûpelên dîrokê de nexşand ku li her demek li jiyê wî de, xolqandina stêrkek hêviyê hebû. Sala 1367'ê li gundê Qeregula devera Feyzulabegî a Seqizê ji dayîk bûye, xwendina xwe heya pola yekem a paşnawendiyê domandibû. Li 18 saliya xwe de hatiye nav refên pêşmergeyê Kurdistanê. Li gel tevîbûna bi refên PDK Îranê, li serxweyî, birtîjî û riftarên şoreşvanî û nêrînên bihêvî û xebatkarane yê wî dibine xwedîka nîşanderê bejna bilind û pir ji heybeta pêşmerge ku bala hemû hevalan radikişand. Şehîd Seyfula, bal hevalên xwe, wiha hatibû naskirin ku li dema jêhelçûn bo ser ewraz û çiyayan de, vîn û îradeya wî bi sanahî li ser bilindahiyê de zal dibû. Bi aramî û liserxwebûnek tewaw ve, helwesta polayîna a xwe nîşan dida û bi çavek aram û ehûrayî mîzeyî asoyê dikir. Şehîd Seyfula Werzişkar, bi dîsîplîn, evîndarê xwendin û hînbûnê û dilhebinê xelkê deverê bû, bi awayekê ku wekî mirovekî hejêkîrî binav û deng bibû.

Li roja pêşmergeyê Kurdistanê de, em van şehîdan û hemû şehîdên rêya azadî û misogerbûna mafên netewî, bixêr bibîr tînin û waneya çawa pêşmergebûn û cangorîtiyê ji wan fêr dibin.

Xwenîşandana "Hewzeyên Îlmiye" Bi Çi Armançekê?

Zaniyar

Roja Şemî, 21'ê Sermawezê, mela û feqiyên "Hewzeyên Îlmiye" yên bajarê Qum, Meşhed û çend bajarên din, bi tûjkirin û fermana rêberên rejîmê, xwenîşandaneke lidarxistin û dijkiyara xwe li hemberî dirrandina wêneyê Xomênî li bizavên nerazîbûnên 16'ê Sermawezê de nîşandan.

Rejîmê bi lidarxistina wê bizavê çend armanç dişopandin ku emê li jêr de îşare bi wan bikin.

Yekem li bilawkirina nûçeyê van xwenîşandanan de, kanala "Xeber" a rejîmê ji zarê wan Ayetulayan ve digotin ku dijberê Xamineyî ne û didan zanîn ku wan gotiye ne tenê em dijî Xamineyî nînin, belkî em xwe bi serbazên rêber dizanin û naveroka Îrana Îslamî jî bêy Weliyê Feqîh betal dihesibînin, û bi vî awayî jî peyrewên wan Ayetulayan bi emirberî ji Xamineyî han bidin.

Duyem, rejîmê xwast ji vê rêyê ve hesta ayîni ya wan bibizivîne û bêje ku li nerazîbûnên dijî rejîmê de sivikatî û bêhurmetî bi ayîne û rêberê Komara Îslamî "Xomênî" tê kirin. Herwiha bibêje ku neraziyan hemû hêlên sor bezandine(derbas kirine) û bi vê hêcetê jî pêvajoya girtin û sepandina cezayan, xurttir û berfirehtir bike.

Sêyem, bi pêkîner û beşdarên bizavên nerazîbûnê re bibêjin ku ger ew cure kiryarane ducarkî bibin, xêncî Hikûmet û dezgehên tepeserkar yên wê, dê tevî xelkê bisilman yên Îranê jî berbirû bibin. Bi vî awayî jî valahî û şeqarê bixe nav refên yekgirtiyane yên nerazî û xwenîşanderên dijî desthilata Komara Îslamî.

Diyare ev pîlana rejîma Komara Îslamî jî li demekê de hat darêtin ku li xwenîşandanan de dirûşmên li dijî rejîmê, Xamineyî jî digrin. Li vê çarçoveyê de jî, dengê nerazîbûnê ji tu Ayetula û nawendek ayîni û mesebî bilind nebû, ku eva jî zengê metirsîdar bû bo Xamineyî.

Lewre ji vê rêyê ve hewil hat dayîn ku carek din hitbar û baweriya nawendên ayîni û mesebî bi Xamineyî raxin berçawê xelkê. Herwiha li rex vê yekê de jî bixebitin ku nerazîbûnên li dijî rejîmê, bi îhanet û bêhurmetî bi ayîni û bawerên Îslamî yên xelkê bişibînin û li çeka jengî bi dijî neraziyan mifahê bistînin. Li rastî de jî li dawîn penageha dijberiya bi xelkê nerazî de, çeperê bigrin.

Daxuyaniya Komîsyona Ragehandina PDKÎ,

Derheq Koça Dawiya Ayetula Muntezirî

Şeva Şemî, 28'ê Sermawezê 1388'ê Rojî (19.12.2009'an), Ayetula Husên Elî Muntezirî, yek ji mercîên Şeyên Îranê li temenê 87 saliyê de koça dawiyê kir. Muntezirî berî Şoreşa Gelên Îranê li sala 1357'ê Rojî de, yek ji dijberên Rejîma Mihemed Riza Şa û ji nêzikên Xumênî bû û ji ber xebata siyasî ya xwe çend caran hatibû zîndanîkirin. Li mîdehê dûrxistina Xumênî bo Necefê, navhatî nûnerê Xumênî bû. Piştî Serketina Şoreşa sala 1357'ê, Muntezirî wek yek ji avakerên Komara Îslamî bû bi Serokê Meclîsa Xubregan a Yasaya Bingehîn. Sala 1364'ê de bû Serokê Meclîsa

Xubregan a Rêberiyê. Herweha dema ku Xumênî hêj li jiyane de bû, wekî Cîgirê rêberê Komara Îslamî hat diyarîkirin. Lê li Havîna Sala 1367'ê de ji aliyê Xomênî ve ji cîgiriye hat xistin. Muntezirî piştî mirina Xumênî ji ber rexnegirtin ji siyaseta û kiryarên Komara Îslamî li mala xwe de hat destbiser kirin û hemû nawendên Hizrî û Ayîni yên girêdayî bi wî jî hatin daxistin û ew rewş bo mîdehê 21 salan dom kir. Lê jiber vê ku Muntezirî bi sedema nerazîbûn ji rejîmê û rexnegirtin ji siyaseta û kiryarên wê hemû berpîrsatî û îmtiyazek jidest dabû, berdewam bû ji rexnegirtin û dijberiya rêberên rejîmê û wekî dijberê Xamineyî û karbidestên payebilind yên rejîmê dihat dîtin.

Muntezirî her çiqas ku ji avakerên rejîmê bû û li çarçoveya Komara Îslamî de difikirî, lê xwedî hestek taybetî bû ku ew ji Xamineyî û rêberên din yên rejîmê cuda dikir, bi taybet ku li dijî riftarên tepeserkarane yên rejîmê û îdamên berfireh yên girtiyan disekinî. Lewre paş bizavên nerazîbûnên piştî hilbijartinên gera 10'mîn a Serokkomariyê, bi êşkera piştewaniya van bizavan di kir û rexne û nerazîbûna xwe jî li dijî rejîmê û riftarên dezgehên serkutker yên rejîmê bi nisbet girtin, îşkence û kuştina neraziyan dianî ziman. Hêjayî gotinê ye ku li vê dawiyê de navhatî xwendin û nivîsandina netweyên Îranê bi zimanê zikmakî yên xwe bi mafek sirûştî dizanî.

Bi koça dawiya Muntezirî neraziyan yek ji piştewanê serke yê xwe jidest dan, ku him li warê ayîni û him jî wekî kesatiyek neraziye rejîmê, xwedî pêgehek taybet bi xwe bû.

Partiya Demokrata Kurdistanê Îranê bi boneya koça dawiya Ayetula Muntezirî serxweşiyê ji malbata wî, peyrew û "moqelidên" wî dike û hêvîxwaz e ku li domandina rêya xwedêjêrazî de berdewam bimînin.

Partiya Demokrata Kurdistanê Îranê

Komîsyona Ragihandinê

20.12.2009'ê Zayîni (29.09.1388'ê Rojî)

Li Bajarê Hewlêrê Xwenîşandaneke Bo Piştgirîkirin Ji Girtiyên Siyasî Yên Kurd Li Suriyê Hat Lidarxistin

Roja 10'ê Kanûna 2009'an, li hember bersivnedana rejîma

Suriyê bi daxwazên girtiyên siyasî yên Kurd di girtîgeha "Edra" de, li hember deriyê saziya UN li bajarê Hewlêrê meşek birêve çû.

Di destpêka vê xwenîşandanê de ku bi sedan kes ji xelkê her çar perçên Kurdistanê beşdar bûn daxuyaniya "Kampayna Piştewanîkirin Ji Girtiyên Siyasî ên Kurd Li Suriyê" ji aliyê du kes ji endamên vê kampanyê ve bi du zimanên Kurdî û Erebi hat pêşkêşkirin. Di wê daxuyaniyê de, behsa rewşa ne baş ya tendurustiya girtiyên siyasî hatibû kirin ku di hepsên takekesî yên teng û tarî û pîs û di bin îşkencan de dijîn. Eva di demekî de ye ku dewleta Suriyê di sala 1996'an de her du peymanameyên navnetewî yên sala 1969 û herwiha di sala 2004'an de carnameya dijî îşkenceya sala 1984'an îmza kiriye.

Di dawiya wê daxuyaniyê de, kampanya daxwaz ji civaka navnetewî û herwiha Rêxistina Mafên Mirovan kir ku bi armanca serbestberdana girtiyên siyasî ên kurd Li Suriyê, wî welatî bixin bin zext û givaşan û

herwiha daxwaz ji Rêxistina Mafên Mirovan kirin ku heyetekî bijîşkî a ser bi saziya Mafên Mirovan bi mebesta lêkolînkirin li ser rewşa tendurustiya girtiyên siyasî bişîne Suriyê.

Di dawiyê de, xwenîşanderan bi bilindkirina drûşmên wek "Em hez ji aştîyê dikin" "Bijî berxwedaniya gelê Kurd" "Bijî berxwedaniya girtiyên siyasî", daxwazên xwe pêşkêş UN kirin.

Hêjayî gotinê ye ku zêdetir ji 200 girtiyên siyasî yên Kurd di girtîgehên welatê Suriyê de di rewşekî pir xirab da ne.

Xwekujî Wêstgeha Dawî

Hemid Muxtarî

Xwekujî ne diyardeyek takekesî, belku riftar û berçawiyek civakî ye ku divêt wek pîrsek civakî bikeve jêr lêkolînê û di warên

saykolojîkî, malbatî, aborî, karî, yasayî û... bê vekeliştin û sedemên wê werin peydakirin, daku bikarin çareseriyek ji bo vê diyardeyê peyda bikin.

Piraniya xelkê dema ku ji jiyane bêhêvî dibin û tu rêçareyekê bona çareseriyê pirsên heyî ên xwe nabînin, wiha bîr dikin ku îdî tenê mirin e ku dikare wan ji pîrsgirêkan rizgar bike û bibe çareseriyek ebedî ji wan re.

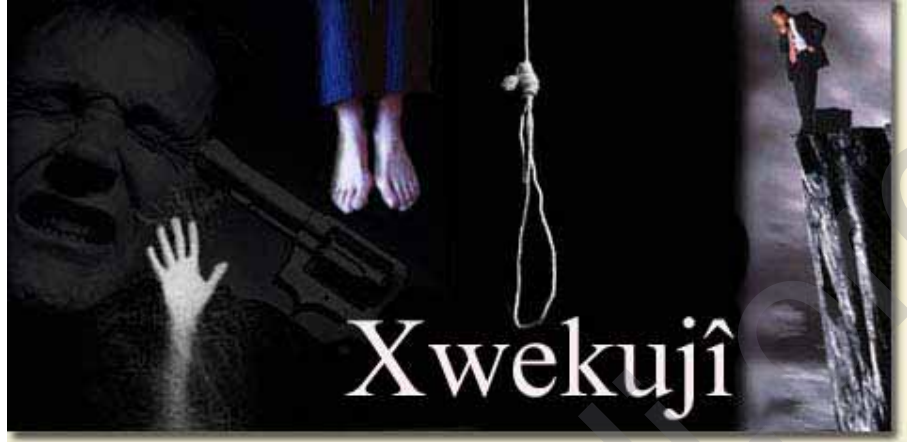
Xwekujî di pîrrianiya civakan de hebûye û heye. Anku her cihê ku mirov têde jiyane kiriye û dike, diyardeya xwekujiyê jî hebûye. Lê di hin civakan de asta wê pîr zêde û di hinekan de jî kêma e. Bêşik xwekujî di her malbat yan civakê de rû bide, bandorên xirab û nîgetîv dike ser civak û malbatê.

Li vir pîrsek ku tê pêş, ev e ku çima xelk ji kal û ciwan, jin û keç, hemû û hemû ber bi vê diyardeyê diçin û bi vê rêyê ve dawiyê bi jiyana xwe tînin?

Bi raya civaknas û şarezayên xesarên civakî, xwekujî çendî sedem hene ku emê li vir bi kurtî îşare bi hinek ji wan sedeman bikin.

Ew kesên ku xwe dikujin:

- Xemok in û tu hêviyek bi jiyane ninin.
- Dê û bavên wan ji hevdu veqetiyane
- Di malbatên wan de her dem şer û kêşe di navbera endamên malbatê de heye

- Di xwendin û jiyane de rastî şikistê hatine

- Ketine ber destrêjiyên atîf û seksî

- Ji dest nexweşiyên demdirêj û bê çareserî dinalin

- Bengdarê madeyên sirker in

- Li jiyane bêzar in û bas ji mirinê dikin

- Tûşî bûyerên tal û dilêş hatine

- Tu kar û dahatek ninin

- Rastî zewacên bi zorî û neçarî hatine

Li gor lêkolînan ku hatine encamdan herqas xelk bêkar be, hizra xwekujiyê bal wan zêdetir xurt dibe û pitir ber bi aliyê vê diyardeyê ve tînin rakîşandin.

- Kirîza ferq û cudahî, newekhevî û girîngînedan bi dada civakî:

Vekolînan ku hatine encamdan, vê rastiyê derdixin holê ku newekhevî di her civakê de vedigere ser nebûna dada civakî.

- Helatin ji zext û givaşên derûnî ku tê sehkirin qet bi dawî nahên.

Ji rêya xwekujîne ve dixwaze hinek kesan biêşîne anku tenbîh bike:

Zarokên ku xwe dikujin dixwazin bi vî karî dê û bavên xwe biêşînin. Anku wek metodek nerazîbûnê li hember

riftarên dê û bavên xwe de bikar tînin.

Baldanek bi wan fakterên ku me li jor de îşare pê kir, derdike kesên ku dixwazin xwe bikujin, tu hêviyek bona jiyankirinê ninin û bi sedemên cur bi cur li jiyankirinê mandî û bêzar bûne.

Di Îrana bin desthilata rejîma Komara Îslamî de herçend ku heya niha tu serhejmariyek dirust û cihê baweriyê derheq xwekujiyê nehatiye weşandin. Lê mixabin li vî welatî de pîr zêde ne kesên ku bi rêya xwekujî yê ve dawiyê bi jiyana xwe tînin. Zext û givaşên civakî ên di nava civaka me de jiyana xelkê pîr dijwar kiriye û bêhevîti xistiye nav dilê wan de. Nebûna sistemek birêveberî a demokratîk û kêrhatî û girtine dest a desthilatê ji aliyê komek melayên tarîperest ku tenê alîgirên xwe ji gişt waran nemaze warê aborî ve dabînin dikin û bi siyasetên xwe ên şaş û dûr ji yasa û orfên navnetewî, xelk xistine bin zext û givaşan û bi vê çendê jî hizra xwekujiyê di nava xelkê de bihêztir kiriye.

Rejîma Îranê ne tenê tu gavek bona çareseriyê sedemên xwekujiyê hîlnagre, belku bi xwe xelkê bo xwekujiyê hay dide. Bo mînak rejîma Îranê bi vekirina navendên 'Îstîşadî' di seranserê Îranê de û bi haydan û navnivîsîkirina xelkê bona xweteqandinê li dijî welatên wek Îsraîl û rojavayî... zêdetir vê diyardeyê xurt dike û bi pîrîkirina mejiyê xelkê xapandina wan bi sozên direv ên olî (wek her kes li dijî Îsraîlê xebat bike û di vê rêyê de bê kuştin, şehîd û dê here cenetê) jiyana ser vê cîhanê bal xelkê pûç û bê biha dike û wan dişîne meydanên şer. Li halekê de ku bi xwe xwediyê baştirîn û xweştirîn jiyane ne û bi milyard dolar ji bo xwe û kes û karên xwe paşkevî kirine û dikin!!.

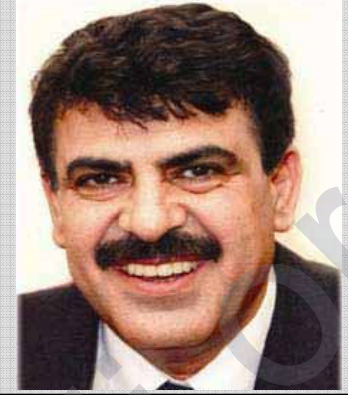
ZIMAN

ADAR JIYAN
adarjiyan@mynet.com

Kaniya Helbestan

Mueyed Teyîb

Îraq

Şeva wê gur e
Roja wê kêr û serbirîn
Hindî dîrokê li bîre
Sê rûbar lê herikîn
Dîcle,
Firat û
Xwîn.

Şehîdê pêşmerge

Li bejna te û bejna çiyayekî bilind
Befir barî
Ger tifeng bi milê te ve neba
Agir di sîngê te de neba
Kî da zanît
Bejna te ka û
Bejna çiyayê bilind ka?
* * *
Wekî Memê Alan û
Zîna Zêdan
Tu û çiyayê bilind razan
Ger sorgula li ser sînga te govend
neba
Kî da zanît ka sînga te û
Sîngê bilind ka?

Têhin

Têhinî ji deriyayê bar kir
Qesta kaniyeka sar kir
Roja gehişî
Ew demek bû
Havînê ava wê vexwarî û
Kevizê derê wê girtî
Li ser milê xwe nezivirî
Serê xwe dana û mir
Çipkeka avê jî gewirîya wê ter nekir

Jêder: duhok writers.net

Ziman, her çendî ku wekî taybetmendiyê xweser a mirovî were dîtin jî, ew tenê ne bertekeke ji rêzê ya ku mirov ji heyberên din vediqetîne ye. Her wiha ziman, deriyê zanîn û hişmendiya ku mirov arasteyî tekûzbûn û kemilîna herî berz û bilind dike ye jî. Digel pêşveçûna zimên, pêşveçûna pergala mêjiyê mirov û bastûra hişmendiya mirov jî tekûz dibe.

Zimanê civaka ku xwediyê feraset û perwerdehiyê zanistî be û girêdayî vê yekê sinc, tevger û hewlandên zanistî lê hebe, teqez dibe xwediyê ziman û ramanê zanistî jî. Pêwendiya navbera ziman û ramanê, pêwendiyê zanistî ya bivênevê ye.

Ziman û hişmendî du behreyên mirov in ku bi zanîne re pêşve diçin. Her mirov digel behreya zimên bi destkeftina ramîn û axaftinê re ji dayîk dibe û rê rêçikên zimanê ku pê diaxivê, fêr dibe. Tu mirov, nikare li derveyê civak û civatê bijî an bêyî der û dora xwe fêrî zimanê xwe yê zikmakî bibe. Ziman, tenê ne navgîna axaftinê, herwiha jêder û çavkaniya zanîne û çeq û pîvanga zanyariyê ye. Belê, ligel her tiştî, zimanê mirov li gorî zanîn û zanyariya mirov dişêwe û teşe digire.

Du pergalekî zimên ên, ku di domana peresîna fîzyolojî û biyolojiya mirov de bi civakbûna wî/wê re derdikevin holê, hene. Her mirov zimanê ku di zarokatî an ciwaniya xwe de fêr dibe/bûye, bi kar tîne. Mirov, ji roja ku ji dayîk bûye û heta îro çî têgihên ku bi dest xistine, hemû têgihên wî zimanê ku ji der û dora xwe fêr bûye û di binhişîna xwe de bi cih kiriye ye.

Di civaka ku zanîn û teknolojiyê hildiberîne de gelek têgihên zanîne yên ku di pergalekî zimên de cih digirin, hene. Û ev têgih xwe dispêrin bikaranîn û xebitîna peyvên nûjen ên gerdûnî. Geşedaniya têgihî ya ku di domana perwerdehiyê de pêş ve diçe, li hin têgihên nû yên din dadigere. Têgihên zimên ên ku ji hêla civakê ve pêk tên, tev girêdayî awa û şewaza jiyane, têkilî nêrîn û ferseta civakê, têkilî têgihîştin û binavkirina dab û gerdîşên civakî, têkilî dîrok û erdnîgariya civakê, têkilî aborî û rabirdûya civakê... û hwd. teşe digirin û dişêwin.

Her civak li gorî pêdivî û hewcehiyên xwe yên rojane zimanekî pêk tîne û zimanê xwe li gorî merc û derfetên jiyane û geşedaniya demê nû dike û diguherîne. Takekes dibe, civak dibe; hindekarî, perwerdehî, ceribandî, hişmendî û derûniya xwe li gorî axaftin û vegotina xwe ya ku bi vî zimanî bi dest xistiye, dixebitîne. Ji bo wê, divê ziman tu car wekî komiçk an jî navnişka

gotin û biwêjên bêwate an jî gencîneya çend peyvên biwate neyê dîtin û pejirandin. Ji lewre ew, gelek pergala û bastûrên mezin ên din (ên têgihî) di xwe de dihevine. Heke mirov bi vê ferasetê tevbigere û di vê çarçoveyê de nêzikî zimên bibe, wê gavê dê ziman li gorî kêmbûn û zêdebûna gotin û peyvên, an qels an jî dewlemend, bihesibîne. Ev nirxandin jî gelekî jî dûrî qistas û krîterên zanistê ye.

Ziman, pîvanga hebûna mirov e. Jiyana mirov li gorî rewşa aborî an jî awa û mercên hilberînê teşe digire. Hebûna mirov li ser rîknê sêpêka civak- çand û raman tê rûnandin. Têkiliya navbera ziman û ramanê bandoreke mezin li ser mezirîngiyên civakî dihêle û gelek nirxên nû hildiberîne. Hilberandin û afirandina alav û amrazên nû yên hilberînê, digel zêdebûna peyv û biwêjên nûjen, hişmendiya civakê xurtir û hûnandina tevn û tora têgihên zimên jî nûjentir dike. Hem bedewkariya ber û berhmên hunerî û hem jî qesr û qonaxên bihişmet ên ku bi hostetî hatine avakirin, hemû ji wan peyvên ku li ziman zêde dibin pêk tên û qîmetdar dibin.

Pergala zimanê civakê bastûra mezirîngiyên civakê ye jî. Bi awayekî giştî, mirov dikare bibêje zimanê dadê, zimanê hunerê, zimanê wêjeyî û girêdayê wê zimanê helbestê hemû ji zimanê civakê der dibin. Xurtbûna zimên û xurtbûna sazî û dezgehên civakê li hevdu derdikevin. Ji bo nimûne, heke di civakê de hunera destkariyê pêş ve çûbe, gêrêdayî wê têgih û bêjeyên wê, ango zimanê hunera destkariyê jî pêş ve diçe.

Pêwendî û girêdaniya ziman û ramanê bandoreke mezin li ser jiyana mirov a civakî dihêle. Ev bandor û hevhişkariya navbera ziman û ramanê, gelek hêmayên çandî derdixe holê û guherîn û veguherînên civakî pêk tîne. Ziman, wekî ber û berhema mêjiyê mirov e herî gihaştî tê qebûlîkirin. Belê mêjî raman û hişmendiya mirov jî bi saya zimên tekûz û kamil dibe.

Di civakê de ber, bergeh û dimendariyên afirîndetî an jî hilberîneriyên ku bi hizr û ramana mirov re der dibin, xwe dispêrên hêz û xurtbûna zimên. Û ev ziman jî, zimanê zanistê bi xwe ye. Belê zerengî(kapasite) û çawaniya zimên a ku girêdayî ramana zanistî pêk tê, xwediyê gelek rist û rêbazên resen û xweser e jî. Zimanê zanistî, ligel ku ji zimanê civakê dinime jî, tu carî bi zimanê rojanê yê civakê nayê ser. Lewre, zimanê zanistê bi gelek têgih û azîneyên xwe yên resen û xweser, xwediyê pergaleke ciyawaz û cuda ye.

Ferhenga Dengan Di Zimanê Kurdî De

Ferhenga Dengan Di Zimanê Kurdî De, Pirtûkek nû ye ku li pirtûkxaneya Kurdî zêde bû. Pirtûk

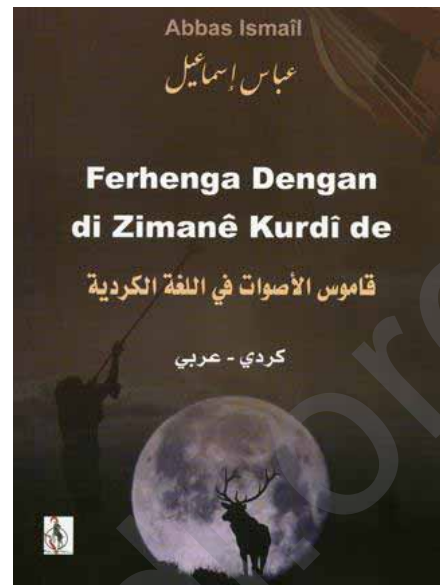
ji berhevkirina mamoste Ebas Îsmâil e. Çend rojan berî niha li Şamê ji rex weşanxaneya Dar Elzeman ve hatiye çap û belav kirin.

Serê çend salan bû ku mamoste Ebas li ser vê pirtûkê dixebitî, taku wiha berhev kiriye. Ji gelek jêder, çavkanî û civata kurdî sûd û mifah wergertiye, ta ku bi vî rengî bedew amade kiriye. Ji tîpa A dest pê kiriye û li gor her tîpekê dengên ku ji Mirov, Lawir, Şêr, Gur, Piling, Beq... Dengên bêcanan, Teyr û Tilûran, Mih û Berxan... bi kurdî û hember wan jî bi erebî nivîsandiye. Pirtûk ji 136 rûpelan pêk tê.

Hêjaye gotinê ku mamoste Ebas Îsmâil di sala 1938'an de li gundê Sada Cizîrê ji dayîk bûye, di sala 1962 an de bûye

mamoste û wiha gelek şagirt li ber destê wî mezin bûne ku niha bûne duktur, endezyar, wekîl û... Ji ber kevinbûna wî, ku ew ji pêşengên mamostayên kurd e li Cizîrê bi navê mamoste Ebas hatiye nas kirin. Jiyana wî di gelek qunaxan re derbas bûye, gelek kar û barên têvel di jiyana xwe de kirine, wiha jî yên konevanî; di destpêkê de endamekî aktîv yê Partiya Komenîstên Sûriyê bû, vê dawiyê ji ber mêldariya wî bi rex kurdatiyê, dûrî Komenîstan ket û wek kurdekî welatparêz ê serbixwe dest bi nivîsîna bi zimanê kurdî kir û ta niha çend pirtûk berhev kirine ji wan:

Gula Civatê (1995),
Çivanok û Pêkenok (1996),
Em beranên ber kêrê ne (1998),
Xelata Mandêla (1999),
Stêr û bêr (2004),
Fêrbûna Zimanê Kurdî (2005)

Çend goşî ji mêwa jiyana min, 2006 Em jî bi dil û can pîrozbahî û spasiya mamosta Ebas dikin bo vê berhema binirx, û herweha hêviya berdewamî û serketinê jêre dikin

Kultura Kurdî Li Zanîngeha Ezherê

Muftiyê Misirê biryar da çand û kultura kurdî bikeve nav programên Zanîngeha Ezherê

û tede bê xwendin. Zanîngeha Ezherê, mezintirîn merciya zanistîya Îslamî di seranserê cihanê de ye ku tede zêdetir ji milyonyek mamoste, xwendkar, rewsenbîr, pisporên zanistên îslamî û dînî dixwînin û dersê didin.

Birêveberê ragihandina Wezaretê Diyanetê ya Kurdistanê, Merîwan Neqşîbendî ragihand şandeyeke bi Serokatiya Wezîrê Diyanetê, Kamîl Hacî Elî serdana Misirê kiriye û li wir serdana mamosta û xwendkarên kurd

kiriye ku li Misirê dixwînin û beşdarî xulên bihêzkirinê dibin.

Şandeya Kurdistanê paşî serdana Şêxê Ezherê, Muftiyê Misirê, Serokê Zanîngeha Ezherê, Berpirsên mezin ên Wezaretê Diyanetê Misirê kiriye û digel wan civiyane ku di encamê de

çendîn destkeft ji bo mamostayên dînî, xwendkarên kurd û rewşa dînî ya li herêma Kurdistanê hatine bidestxistin.

Destkefta herî girîng jî biryara Muftiyê Misirê ye ku biryar daye çand û kultura Kurdî daxilî programên Zanîngeha Ezherê bê kirin ku ev cara yekê ye di dîroka Zanîngeh û Merciyên îslamî yên cihanê de îtiraf bi çand û kultura kurdî tê kirin û dikeve programên perwerdeyê de.

Her weha biryar hatiye dayîn heimara xwendkarên ku li Zanîngeha Ezherê tînan wergirtin bînan zêdekirin û tînkiliyên zanistî yên navbera Zanîngeha Ezher û Zanîngehên Kurdistanê bînan xurtkirin

Welatperwer

Serpêhatiya Elî Helebçeyî Dibe Fîlmek Dokumentî

Elî Helebçeyî ku di karesata Helebçeyê di Çilrojîya xwe de wenda bibû, ji aliyê jinek Îranî ya bi navê Kubra ve hatiye mezinkirin piştî 21 salan vegeriya welatê xwe û gihîşt malbata xwe.

Piştîwan Gulpî û Sirwan Mihemed bi hevkarîya kanala Kurdsatê serpêhatiya Elî kirine fîlmek dokumentî.

Piştîwan Gulpî li vê derheqê de dibêje: "Ev çîroka rastîn, biserhateke mezin e û nabe bihê piştguh xistin. Lewra me got em karekî wiha bikin û serpêhatiyên wî bikin fîlmek dokumentî. Fîlm qala destpêka

hatina Elî bo Kurdistanê dike, paşan Elî bi xwe qala hatina xwe, kontrola DNA'yê û dîtina malbata xwe dike. Beşek ji karê

wênegirtinê yê fîlmê tamam bûye û me dil heye di heftayê bê de dîmenên din ên jiyana Elî ya zarokîya wî ya li bajarên Meşhed, Kerec û Tehranê bigirin."

Pirsa Elî, ne pirs malbatakê, pirs neteweyekê ye. Merasîma bihevghîştina Elî û dayîk û malbata wî, hemû Kurdistan hejand û rondik ji çavên hemûyan barandin.

Piştî ku kontrola DNA'yê ji bo çend malbatên Helebçeyî hate kirin û encamên wê digel DNA'ya kurê Helebçeyî hatin berawirdkirin (hemberkirin) ku di karesata kîmyabarankirina bajarê Helebçeyê de wenda bibû. Elî piştî karesata Helebçeyê li Îranê di êtimxaneyekê de bicî bûye, paşê jî jineke xelkê bajarê Meşhedê xwedî li wî derketiye.

Şiroveya Gotinên Pêşyan

Beşa 7

Çiya Mazî

wekî ku mirov ciwan be, jêhatî ye ,lê pîr dibe, ji tiştê re nabe an ji hindik tiştan re dibe.

Wexta genim giha bû, kes nexwiya bû; bû firîk, Heso Hemo bûn şîrîk:

Dema kar kes xwe nade ber, lê dema hazir be, gelek kes xwe lê digirin.

Wexta kar rûyê xwe diguherîne,wexta şîvê kevçyan tîne:

Dema kar xwe dixeyidîne, lê xwarin tê, ew jî ji bo bixwe, tiştê biçûk dike.

Xal xidiro, hero li viro:

Her dem xuyayî ye. Ji bo mêvanên ku her tim diherin û tîna hatiye gotin.

Xwarin li ber kir, çû raserî ser kir:

Xwarin didêyê, lê mineta xwe li serî dike an tiştê jê dixwaze.

Xwestek û kodik bi şûn de:

Wekî ne parsek be, ne fedî bike ji bo xwestinê.

Ya ji mam re, ya ji xal re:

Ji bo qîzên ku di bin bandorê de tê zewicandin, hatiye gotin. Ji bo tiştê ku mirov bixwaze bifiroşe jî tîna gotin. Kî dibe bila bibe.

Ya nare diziyê, ya jî dihere, şivan dikuje:

Ya xerabiyê nake, yan jî dike pir tund dike. Yan tiştê karekî nake, yan jî dike pir nebaş dike.

Yarê diya mi yek bûya, minê bi dendikên bihîvan xwedî bikira

Wekî dijminê min, neyarên min pir in.

Yek ta nabe, du ta, tîna ranabe:

Wekî; aliyekê çal e, alîkî behr e. Rêyek li navê tune ye. Ji bo karê ku dikeve tengasiyê.

Yê ji derve hat, yê hundir qewirand:

Wekî tîkiliya yekî di karekî de tune be lê dema peyv vedibe, rexneyê li yê tîkiliya wî bi kar re hebe, dike.

Xwediyê tirê, li xwe mikurê:

Divê mirov bangî xwediyê karê pîs bike ku li xwe mikur bê. Ev pirseke ji wî kesî re ye.

MÎNAKINE BIWÊJÊN TIRKÎ Û LI HIMBER WAN YÊN KURDÎ:

Doğduğuna pişman olmak (ji çêbûna xwe poşmanbûn)

Di Kurdî de (li emrê çûyîn poşmanbûn)

Dokuz köyden kovulmuş olmak (ji neh gundan qewirandin)

Di Kurdî de(mirovê bêar, li derekê nekir sitar)

Dize gelmek (hatina çongê)

Di Kurdî de (hatina dest û piyan)

Olmayacak duaya amin demek(duayê ku nebe, jê re amin gotin)

Di Kurdî de(me ji vê duayê re negot

amin)

Mantar gibî yerden çıkmak(wekî kuvarikan ji erdê derketin)

Di Kurdî de (wekî bizrê kulî ne)

O kaldırım mühendisidir(ew endezyarê rê ye)

Di Kurdî de (ew beqan dixesîne - ew kêçan dixesîne – ew sa xwê dike)

Dîmyata pîrince gîderken evdekî bûlgurdan olmak (yê ku çû dimyatê ji bulxura malê ma)

Di Kurdî de (çû heyfa bavê, quna dê li ser kir)

Nûh der peygamber demez (dibêje Nûh nabêje pêxember)

Di Kurdî de (ew her tim dibêje barê êzingê min)

DI DU PIRTÛKAN DE GOTINÊN PÊŞYAN Û BIWÊJ:

Di nava pirtûkên ku bi navê gotinên pêşyan û biwêjan hatine weşandin yek jê ya Ahmet Zekî ÇAMLİBEL ya bi navê "İdiyomên Kurdî" ye . A.zekî ÇAMLİBEL di pirtûka xwe de biwêjan wiha şîrove dike: Qalibek û çarçoveyêk idiyoman(biwêjan) tune ye. Tevlî ku teoriya wan zelal nebûye jî cûdatiya idiyoman heye. Carinan hevokek, carinan peyvek bûye idyom. Mînak:

Agir bîrîn,

Agir bûye ketiye canê me,

Bi Per û bask bûyîn,

Cila xwe ji avê derxistin,

Çavgirtî,

Rê pêketin.

Tême çavê te,

Rûnê helandî,

Helal be ji te re,

Ji pirtûkên Gotinên pêşyan yên ku heta niha derketine yek jê jî ya A. BALÎ ye. Ez dixwazim şîroveya Brêz A.Balî jî li vir bi çîh bikim . Ez bawer dikim ew jî dê sûdeyekê bide lêkolîna li ser gotinên pêşyan.

"Gotinên pêşyan; rêzepeyvên, ramanên hevpar,bawerî û tevgerên netewan nişan didin û rê bi ber mirovan dixin û dersdar û bi wate nin.

Gotinên pêşyan ku bi qasî dîroka welatekî kevn in, ji ceribandîna û ramanên girseyên gelan ku bi sedsalan jiyane, pêk hatine. Ji bo ku mirov netewekê ji nêz ve nas bike, divê mirov pêşî gotinên pêşyan wan lêbikole. Ji ber ku tiştê netewan bi mirov didin naskirin û vedibêjin gotinên pêşyan in.

Gotinên pêşyan ku pêşyan jê re gotine "Darbimesel", neynika gelekî nin. Ev Peyvên ku pendê dikin,dab û nêrînen gelan, li gorî pejiwandina civakê,pêhesandinê çêdikin,carinan dûrî demê jî dimînin. Mînak; peyveke di demeke dîrokê de bi wate, ku çend sedsal di navberê re derbas bin, dikare wîna bibe an bê wate bimîne û ji peyvên rojane re

nabin mînak. Hejmarên van gotinanên wiha ne ewqas pir in.

Bi gelemperî; ji bo vegotin û fêmkirina mijarên rojane, axivger,ku pêwist be çîh didin gotinên pêşyan. Mirovên herî zanepeyv ew in ku, dema axaftinê, gotinên pêşyan bikar tînin.

Gotinên pêşyan; hevokên ku peyvên di nava wan de, yên bi demê re bê wate mane, bi bin bêjîngê ketine û bi bikaranînê re peyvên mayî bûne qalib in. Lê belê carinan bêjî ku wateya wan wîna bibin, ji bo melodiya vegotina mijaran, carinan hatine guherîn. Belê ev mudaxeleyana tucar nebûne sedema guherîneke bingehîn". (Ji Tirkî werger:Ç.Mazî)

Pirtûka Brêz A. Balî, bi navê "Gotinên pêşyanê Kurdan" çapa yekemîn di sala 1993 jî weşanxaneyê Pelê Sor hatiye çapkirin. Li gor brêz A.Balî di pêşeka pirtûkê de diyar dike ku ji 4 hezar gotinên pêşyan pêkhatiye.

Lê belê dema mirov li van gotinana dinêre,(wekî wî jî gotiye), mirov dibîne pirên wan,hema bibêjin ji sedî 70 biwêj in.

Mînak:

Agir ber piyê wî dibe av

Agirê bin kayê ye

Biçe ser kaniyê wê ziwa bibe

Bihar hat zivistan hilat

Bûka bi dilê zava ye

Dayê ewa tu dibêjî min li der daye

Ez dibêjim bira, ew ji min re dibêjî kiriv

Gaziya li dûv girî ye

Lawê mencê çû qezencê

Li nalê jî dide û li bizmarê jî

Wekî melevanê dixeniqe

Mirişka reş e her0 diro nexweş e

Ne dixwim nanê te ne dajom horika te

Rûto xeber pûto

Zimanê wî nebûya wê qijika çavê wî derxistana

Zivir zivir dîsa li vir

.....û her wekî din. Mirov dikare hê pir mînakên wisa bide. Lê belê heke mirov ji gotinên wiha re bibêje "gotinên pêşyan" nayên hesêb û hejmara wan bi deh hezaran in. Gotinên pêşyan ji biwêjan tîna cûdakirin û ji wan hindiktirin. Biwêj, di nava zimên de bicîh bûne û bûne hêmanên hevok û zimên.

Lê gotinên pêşyan ne wiha nin. Kesek heta ku tiştê nişan nede an rexneyekê neke, dikare gotinên pêşyan nebêje. Lê biwêj carinan bi xwe tîna gotin û bêjî ku mirov bibêje ev biwêj in jî. Em dîsa mînakekê bidin; Wekî mirov ji yekî re bibêje "ew kes pir guhgirar e" mirov nizane ku biwêj hatiye bikaranîn, lê "guh girar" bi xwe biwêj e.

Peykerê Şivan Perwer Hat Çikandin

-Li navçeya Sêwrega Rihayê, peykerê hozanê mezin yê kurd Şivan Perwer hat çikandin. Peyker ji alî Şarevaniya navçeyê hatiye çêkirin.

Peyker ji ew wênayê naskirî ku di destê Şivan de tembûra wî û destê wî yê din jî bilindkirî û çarmêrkî runîştîye, hatiye dîzaynkirin. Peyker 3 m bilind e.

Cîgirê Şaredar, Mustafa Hîvi

Abikoglu dibêje: Dê di rojên pêşde merasîma vekirina peykerê hozanê mezin çêkin û ew ê Şivan Perwer jî dawetî merasîma fermî bikin.

Hêjayî gotinê ye beriya demê jî, Şaredariya Sêwregê ragihandibû ku ewê peykerê hemû hozan, hunermend û yên naskirî yên Sêwregîyan biçûkin. Beriya demê jî Peykerê artistê navdar, Yılmaz Guney ku bi eslê xwe ji Sêwregê ye li qada bajêr hatibû çikandin.

netkurd

Îdam Ji Ber Evînê!

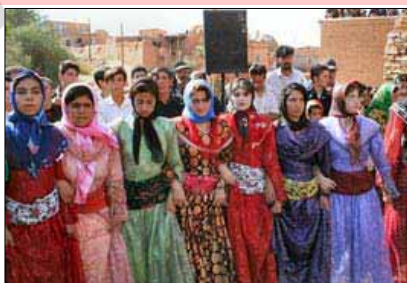
Li gor çavkaniyên nûçeyan, Mislih Zemanî, xelkê bajarê Sine ku di temenê 17 saliyê de bi tawana evîndariyê û hebûna pêwendiyên neşerî tevî dosta xwe hatibû girtin, sibêdeya roja Pêncşem, 17.12.2009an, tevî 4

kesên din li girtîgeha Dîzilabad a bajarê Kirmaşanê de hate îdamkirin. Biryara îdama navhatî li Dadgeha bajarê Sine de hate dayîn û piştê di Dadgeha Bilind a welat de hate pejirandin. Serbarê vê yekê ku Mislih Zemanî ji aliyê dosta xwe û malbata wê ve hatibû efûkirin, lê dadgehê li ser biryara îdama wî tekez kir. Hêjayî gotinê ye ku Mislih Zemanî, Piştî mana 6 salan li girtîgehê de, bêy girtina tu parêzerekê, li girtîgeha Dîzilabad de hat îdam kirin. Li halekê de ku Îranê jî Peymannameya Cihanî ya Mafê Zarokan wajo kiriye, lê ev yekê tu car berçaw negirtiye. Herweha di rapora îsal ya Efûya Navneteweyî de jî hatiye ku Îran take welat e ku li ser îdama tawanbarên nûciwan û birêvebirina cezayên nemirovî weke Kewirbaranê berdewam e.

Bo Jidayîkbûna Xortekê Li Seqizê de, 7 Roj û 7 Şevan Govend

Hewelatîyekî bajarê Seqizê ku mîdehê 29 salan e jiyana hevpar pêk aniye û 8 zarokên keç hene, tim li benda zarokê xort de bûye û hertim bi hesret ve mêzeyî xortên xelkê kiriye. Lê tu car jî bêhêvî nebûye. Aqîbet hefteya bo rî li serûbendê 30'mîn

salvegera jiyana xwe de xweda kurek da wan. Piştî vê bûyerê biryar dank u heya 7 roj û 7 şevan cejn û şadiyê lidarbixin. Lê ji ber hatina meha Muhermê li Îranê de nikarin vî cejnê birêve bibin. Lewre biryar dane ku li meha pîroz a Mewlûdê de vê ahengê lidar bixin

Rejîma Îranê Neraziyan Weha Rûmetşikandî Dike

Rejîma îslamî ya Îranê bona ku pêşî li maxalefê bigre, her rêyekê bikar tîne. Wênayê çalakvan û Serokê Xwendekarên nerazî bi çarşef û sergirtî hate belavkirin. Ev jî rêyek ji şerê rejîma îslamî ya li dijî mixalifan

e. Desthilatdarên îranî wênayê Serokê Xwendekarên nerazî yên Zanîngeha Amir-Kabîrê, Majîd Tevekulî ku xwedêgiravî piştî axavtina xwe ya li Zanîngehê xwestiye birevê li medya nêzî hikûmetê belav kir. Di wêne de Tevekulî bi Çarşefek reş, sergirtî û weka jinekê xwe girêdayî, dixuyê. Lê şahidên girtina Tevekulî dibêjin dema Tavakulî hate girtin, ne biçarşef bû û bi cil û bergên mîran, hate girtin û hikûmet dixwaze wî bi vî awayî rûmetşikandî bike.

Rojnamevanên Ku Îsal Hatine Kuştin, Hejmarekî Rekor E!

Di sala 2008'an de rojnamevanên ku hatibûn kuştin li hemû cîhanê de 42 kes bûn.

Îsal jî ev hejmar gihîştê 68 kesian! Filîpinê welatê ku 32 rojnamevan têde hatine kuştin, cihê yekemîn digire. Îraq her sal cihê sereke distand, lê îsal daket rêza 3'emîn. Somalya jî di rêza dûwemîn de ye. Welatên ku rojnamevan têde hersal tîn kuştin, çend ji wan ev in:

Srîlanka, Mikzîk, Azerbaycan, Endoniziyî, Elsalvador, Îran, Kolombiya, Tirkîye, Kinya, Nipal, Niciriye, Magadaskar û Afxanistan.

Netewe